

**แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 รายปี พ.ศ. 2568
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568**

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร.....	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี..... เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม..... กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	๒๕
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก.....	๕๓

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

การจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัด ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ โดยมีสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรีเป็นเจ้าภาพในการดำเนินการ ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มภาคตะวันออก ๒ ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว จันทบุรี และตราด ทุกจังหวัดร่วมดำเนินการทบทวนแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้เพื่อให้แผนพัฒนาด้านอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดมีความทันสมัยพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และก้าวทันต่อการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างไม่หยุดยั้ง อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด ประกอบกับในปัจจุบันโลกเกิดภาวะวิกฤตจากโรคระบาด ทำให้มีการชะลอตัวของเศรษฐกิจกันทั่วทุกประเทศและทุกภูมิภาคทั่วโลก

ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ จึงได้จัดทำโครงการทบทวนแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อให้มีการทบทวนแผนปฏิบัติการให้มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ชาติ กระทรวง/กรม จังหวัด/กลุ่มจังหวัด และสภาวะแวดล้อมในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นการรอบในการดำเนินงานในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของแต่ละจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับต่อการพัฒนาประเทศ ให้ก้าวทันต่ออานาอารยะประเทศ และยังเป็นการพัฒนาการบริหารจัดการและงบประมาณอย่างบูรณาการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริงโดยได้กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินงานดังนี้

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมการผลิตวัตถุดิบ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปเพิ่มมูลค่า ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยววิถีใหม่ SME เข้มแข็ง เติบโตอย่างยั่งยืน ฐานการผลิตและจำหน่ายผลไม้ เกษตรสุขภาพสมุนไพร ประมงและปศุสัตว์เพื่อการส่งออก กระจายรายได้สู่เศรษฐกิจฐานราก”

พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการและประสิทธิภาพการประกอบการ อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ เพื่อการส่งออกให้มีศักยภาพในการแข่งขันได้ในตลาดโลก
- ๒) ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการผลิต การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG เพิ่มขีดความสามารถแข่งขันในตลาดโลก
- ๓) ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน เน้นคุณภาพในการผลิต และการจำหน่ายสินค้าด้านการเกษตรและสมุนไพรเพื่อสุขภาพ
- ๔) บูรณาการความร่วมมือเพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ให้อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืนปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑

ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเป้าหมาย
เป้าประสงค์

๑. ภาคอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพสินค้า ตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก
 ๒. ผู้ประกอบการมีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในสาขาอุตสาหกรรม
 ๒. จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒

การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์

๑. สถานประกอบการมีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมได้รับการยอมรับจากชุมชน
 ๒. มีเครือข่ายเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการของโรงงานอุตสาหกรรม
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย
๑. จำนวนสถานประกอบการที่นำธรรมชาติบำบัดสิ่งแวดล้อมไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน
 ๒. ระดับความสำเร็จการดำเนินการตามแผนการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 ๓. เครือข่ายชุมชนบริเวณโดยรอบสถานประกอบการอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งในระดับที่สูงขึ้น

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓

พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพด้วยนวัตกรรม
เป้าประสงค์

๑. กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมเป้าหมายของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้สูงขึ้น
 ๒. อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสามารถเพิ่มมูลค่าและรายได้มากขึ้น
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย
- จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการยกระดับให้ได้การรับรองมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔

ขับเคลื่อนและพัฒนานวัตกรรม เพื่อการท่องเที่ยววิถีใหม่
เป้าประสงค์

เพื่อการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco Center)
ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

เกิดความร่วมมือระหว่าง ๓ ภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ) ในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco Center)

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๕

สนับสนุน วิสาหกิจชุมชน พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ฐานการผลิต
เป้าประสงค์

วิสาหกิจชุมชน และผลิตภัณฑ์ชุมชน มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- จำนวนวิสาหกิจชุมชน ที่ส่งเสริมสนับสนุนและได้รับคำแนะนำในการประกอบธุรกิจ
- จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (มผช.) มอก.เอส และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ)

๔.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ อุตสาหกรรม บริการขนส่งและโลจิสติกส์)

๔.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค)

๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่)

๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูลปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขับเคลื่อนด้วย

อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป โดยการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น

๒) ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายในลดความเหลื่อมล้ำนำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำเทคโนโลยีอัจฉริยะ ระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันในการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ

๓) ด้านการสร้างควมหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรและสุขภาพ

๔) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน หรือ SEZ (Special Economic Zones) ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จังหวัดตราด และการสร้างโอกาสทางธุรกิจจากเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้กับผู้ประกอบการและ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย

๕) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจ ให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างการแข่งขันและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยีนวัตกรรมและดิจิทัล รวมทั้งระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า

เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ พัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs)

๒) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

เป้าหมายที่ ๒.๒ พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

เป้าหมายที่ ๒.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ ๒.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศไทย ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน)

๔.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและจากอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการให้มีมาตรฐานในด้านความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR - DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว สร้างความร่วมมือในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การปล่อยของเสียของสถานประกอบการลงสู่แม่น้ำลำคลอง ส่งเสริมสถานประกอบการในพื้นที่ให้มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ โดยมีระบบการเก็บข้อมูลเพื่อการวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสียในแม่น้ำสายหลัก ส่งเสริมความร่วมมือกับสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม กระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง จากสมาชิกเครือข่ายสิ่งแวดล้อม และผู้มี

ส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงเครือข่ายธรรมาภิบาลรักษสิ่งแวดล้อม และพื้นที่ใกล้เคียงให้สามารถบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

๓) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
เป้าหมายที่ ๒.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
เป้าหมายที่ ๒.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส (ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการ ให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้)

๔.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ (ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศ ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ)

๔.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ (ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม)

๔.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย (องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทในการพัฒนาประเทศ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย)

๔.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๔.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ (บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

น่านวัตกรรม เทคโนโลยี และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT มาใช้ทำงานให้ผู้รับบริการสะดวกและรวดเร็วขึ้น การให้บริการผู้ประกอบการออนไลน์ผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SME การบริหารจัดการองค์กร โดยนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนการดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งมีมาตรการกำกับดูแลที่เสริมสร้างความโปร่งใสและการป้องกันทุจริต รวมทั้งระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็น ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

๒) การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม
- ๒) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

๒) แผนย่อย อุตสาหกรรมชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น
 - พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพด้านสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง
 - สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
 - สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพ

๓) แผนย่อย การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
 - กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวม และรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวาง แผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
 - วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษา กับภาคอุตสาหกรรมและบริการ ให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการ และจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลน จากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
 - ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล ที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้น ในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐ อย่างบูรณาการ
- เป้าหมายของแผนย่อย :
 - แรงงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ :
 - ความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงานสูงขึ้น
 - ชีตความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลและนวัตกรรม

(๒) ประเด็น ๓ การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศ
 - อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

๒) แผนย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาด รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย
 - ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
 - สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้ารวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่นและสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) แผนย่อย เกษตรปลอดภัย

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทาง

การเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐาน เกษตรอินทรีย์ เป็นต้น

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย

๔) แผนย่อย เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่ เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการ ผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อ เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
 - ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึง องค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตร ขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์
 - สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการ ผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า ให้แก่สินค้า
 - ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมาย ทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป/ผลิตภัณฑ์

(๓) ประเด็น ๕ การท่องเที่ยว

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒ รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองหลักและเมืองรอง

๒) แผนย่อย ๓.๑ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

- แนวทางการพัฒนา
 - สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
 - พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุนการสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การสื่อสารและการคมนาคมการพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราวเพื่อบอกเล่านักท่องเที่ยว เป็นต้น
 - เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยีการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

๓) แผนย่อย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

- แนวทางการพัฒนา
 - สร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพรูปแบบใหม่บนพื้นฐานของทรัพยากรที่มีศักยภาพในการบำบัดฟื้นฟู รักษาสุขภาพ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และเอกลักษณ์ความเป็นไทยในการให้บริการ พร้อมทั้งสร้างความหลากหลายของกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น การใช้พุน้ำร้อน น้ำแร่ สปาโคลน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น

- พัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้านแพทย์แผนไทยให้มีมาตรฐานระดับสากลและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ โดยการวิจัย พัฒนานวัตกรรมต่อยอดให้เกิดสินค้าใหม่และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ พร้อมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์การแพทย์แผนไทย

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น
 - สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
 - อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยว

(๔) ประเด็น ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีพื้นที่มีแผนผังภูมิโนเวคเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศรวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแหล่งโบราณคดี
- เป้าหมายที่ ๓ ช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - มูลค่าการลงทุนในเมืองเป้าหมายเฉลี่ยเพิ่มขึ้น

๒) แผนย่อย การพัฒนาเมืองนำอยู่อัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - พัฒนาเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่โดยจัดระเบียบเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจให้เป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคดิจิทัล
 - พัฒนาเมืองขนาดกลางให้เป็นเมืองนำอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจสังคมและการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่
 - ผลักดันให้เกิดการพัฒนาเมืองขนาดกลางและเมืองในพื้นที่พิเศษ ให้เป็นเมืองอัจฉริยะตามศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่
 - จัดทำฐานข้อมูลด้านการพัฒนาเมือง จัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีการเชื่อมโยงการจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ทุกหน่วยงานสามารถใช้งานร่วมกัน
 - พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมือง
- เป้าหมายของแผนย่อย : เมืองในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อกระจายความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท
 - จำนวนเมืองที่ได้รับการพัฒนาเมืองและยกระดับให้เป็นเมืองอัจฉริยะในพื้นที่ภาคตะวันออก ๒

๓) แผนย่อย การพัฒนาเมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนา
 - จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์
 - จัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชนโดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรม ที่เหมาะสม
 - จัดให้มีหน่วยงาน/องค์กรที่จัดตั้งโดยภาครัฐ เพื่อให้ความรู้ประสาน และบูรณาการภาคส่วนในการติดตามการพัฒนาพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัด ระดับลุ่มน้ำ และระดับประเทศ

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

(๕) ประเด็น ๗ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย
 - ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มจังหวัดดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒) แผนย่อย โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์

- แนวทางการพัฒนา
 - เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ต้นทุนโลจิสติกส์ลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของแต่ละจังหวัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดลดลง

๓) แผนย่อย ๓.๒ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรมภาคธุรกิจ ภาคขนส่ง และภาคครัวเรือนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้พลังงานโดยมุ่งให้เกิดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
- เป้าหมายของแผนย่อย : ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - สัดส่วนของการใช้ก๊าซธรรมชาติ ในการผลิตไฟฟ้าลดลง
 - สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตได้ภายในจังหวัด

(๖) ประเด็น ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัด

๒) แผนย่อย ๓.๑ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีความทักษะในการวิเคราะห์ และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล
 - พัฒnavิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิดสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ
 - ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปรับรูปแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่
 - ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่ม

อำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิตการขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
 - เป้าหมายที่ ๒ ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้นเพิ่มขึ้น

๓) แผนย่อย ๓.๓ การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่างเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ
 - สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้าเกษตรอินทรีย์สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น
 - ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - เป้าหมายที่ ๒ ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
 - เป้าหมายที่ ๓ การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศ โดย IMD
 - สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออก
- ๔) แผนย่อย ๓.๔ การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้ สถิติ ผลการวิจัยและพัฒนา ทรัพย์สินทางปัญญา การตลาดและนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อน ซึ่งรวมถึงการประมวลผลบนกลุ่มเมฆ ให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่องให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการชุมชน และเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการวางแผนธุรกิจ ตลอดจนต่อยอดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการพัฒนาสินค้าและบริการของวิสาหกิจประเภทต่าง ๆ
 - สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสถาบันวิชาการทั้งในและระหว่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการร่วมกัน โดยพัฒนาระบบและศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการยุคใหม่แบบครบวงจรและมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการประกอบธุรกิจอย่างเกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกัน โดยมีระบบจูงใจให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการพัฒนาร่วมกัน การเรียนรู้และให้คำปรึกษาทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของภาคการผลิตและบริการทั้งในระดับส่วนกลางและชุมชน ตลอดจนส่งเสริมการจัดการ การผลิต และพัฒนาบุคลากรทางเทคโนโลยีขั้นสูงให้มีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน
 - สนับสนุนให้เกิดพื้นที่ทำงานร่วม ทั้งในเชิงกายภาพและจากการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการทุกระดับ เพื่อลดต้นทุนของธุรกิจ และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข้อมูลองค์ความรู้ ทักษะ และนวัตกรรมที่สะดวก รวดเร็ว และทันสมัยทั้งยังเป็นการเชื่อมต่อธุรกิจระหว่างกัน

โดยเฉพาะการเชื่อมโยงธุรกิจขนาดใหญ่กับธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม หรือธุรกิจตั้งต้นใหม่

- สร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดจัดซื้อจัดจ้าง ภาครัฐได้มากขึ้นโดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำสินค้าและบริการมาขึ้นบัญชีนวัตกรรมไทย มีการพัฒนานวัตกรรมตามความต้องการของภาครัฐ และบริการตรวจสอบคุณสมบัติและประกาศ ขึ้นทะเบียนบัญชีนวัตกรรมไทยโดยมีแนวทางการจัดซื้อจัดจ้าง สินค้าที่ขึ้นบัญชีนวัตกรรมอย่างชัดเจน

- ยกระดับบริการและโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ ดำเนินการเชิงรุกเพื่อแก้จุดอ่อนและเสริมสร้างจุดแข็งของระบบนวัตกรรม ไทยโดยยกระดับบริการโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ

● เป้าหมายของแผนย่อย

- อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการ ด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น

- การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจ พิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น

- การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้าน การสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบาย

- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่

- มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่

(๓) ประเด็น ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

● เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่าง ยั่งยืน

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒) แผนย่อย ๓.๑ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม

เศรษฐกิจสีเขียว

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริม โรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทาง

เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท
 - ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ๕๐ คะแนน
- ๓) แผนย่อย ๓.๓ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- แนวทางการพัฒนา
 - ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
 - มุ่งเข้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน
 - เป้าหมายของแผนย่อย
 - การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท
 - ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขาพลังงานและขนส่งสาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์และสาขาการจัดการของเสียลดลง
- ๔) แผนย่อย ๓.๔ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
- แนวทางการพัฒนา
 - จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน
 - จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์

- จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
 - คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์
 - การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย
 - คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ ของพื้นที่เป้าหมายทั้งหมด

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : อุตสาหกรรมการเกษตร
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : อุตสาหกรรมอาหาร
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ : อุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ : อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ : อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ : อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ : อุตสาหกรรมการศึกษา
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๙ : อุตสาหกรรมสาธารณสุข
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๐ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - อาชีวศึกษา (สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๑ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - อุดมศึกษา (สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๒ : การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี
 - โครงสร้างพื้นฐาน ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๓ : การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี
 - Big data (สนับสนุน)
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๔ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ
 - หน่วยงานดูแลควบคุมด้านกฎหมายด้านการแข่งขันทางการค้า

และตลาดเสรี (สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๕ : คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์
(สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๖ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ
- วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (สนับสนุน)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๗ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ
- ความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ (สนับสนุน)

หัวข้อที่ ๒ การปฏิรูปด้านความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม

หัวข้อย่อย ๒.๑ การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : การสร้างและใช้ Big Data ภาคเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ : การจัดตั้ง Centre of Excellence
สำหรับภาคเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ : การสร้างแรงงานคุณภาพ (Super Worker)
และเชื่อมโยงแรงงานสู่ตลาดอย่างครบวงจร

หัวข้อย่อย ๒.๒ : การเสริมสร้างพลังอำนาจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : การพัฒนาธุรกิจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๙ : การสร้างความมีส่วนร่วมจากภาคเอกชน
ในการลดความเหลื่อมล้ำ

หัวข้อที่ ๓ : การปฏิรูปสถาบันทางเศรษฐกิจ

หัวข้อย่อย ๓.๓ การปฏิรูปสถาบันด้านการส่งเสริมผลิตภาพ การมาตรฐาน
และนวัตกรรม

หัวข้อย่อย ๓.๔ การปฏิรูปสถาบันทางเศรษฐกิจเพื่อบริหารการส่งเสริม
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก SMEs

หัวข้อย่อย ๓.๕ การปฏิรูปหน่วยงาน ขับเคลื่อน ติดตาม และประเมินผลการ
พัฒนาเศรษฐกิจ (Oversight Body)

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่

“เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคม เติบโตอย่างยั่งยืน”

หรือ

“Hi-Value and Sustainable Thailand”

๑) วัตถุประสงค์

หลัก

- เพื่อเป็นแผนระยะทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ภาคอุตสาหกรรมควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๑ ปี โดยคำนึงถึงพลวัตและเชื่อมโยงการพัฒนาที่เผชิญอยู่

รอง

- เพื่อเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่าง ๆ ทั้งในระบบอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒) มิติการพัฒนา

หลัก

- ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย
- โอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม
- ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) หมายเหตุ ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๓.๑ เป้าหมาย

- ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการ
- เปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืนโดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

๓.๒ แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาภาคเกษตรอุตสาหกรรม
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพและความยั่งยืนของภาคเกษตร

๓.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๔) หมายเหตุ ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

๔.๑ เป้าหมาย

- การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจควบคู่กับแนวทางในการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ

๔.๒ แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
- พัฒนาองค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการสุขภาพ

๔.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบกับความต้องการของตลาดและประชาชนแต่ละกลุ่ม

๕) หมุดหมาย ๗ SMEs ที่เข้มแข็งศักยภาพสูงแข่งขันได้

๕.๑ เป้าหมาย

- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่าโลก

๕.๒ แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

๕.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

๖) หมุดหมาย ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๖.๑ เป้าหมาย

- ใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสร้างมูลค่าและรายได้ อนุรักษ์ ฟื้นฟู มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๖.๒ แนวทางการพัฒนา

- ผลักดันแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสร้างมูลค่าและรายได้
- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ฟื้นฟู และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- ระบบการจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง

๖.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๑

รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๑

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔) ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาอย่างสมดุล

๒. ระดับความสำเร็จในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบต่อชุมชนจากการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานระดับสากลและพันธกรณีของไทย

๕) กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกและตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมั่นคงและยั่งยืนตามแนวทางพระราชรัฐ

๒. เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการปกป้องสิทธิชุมชน และแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับประชาชน โดยใช้กลไกการมีส่วนร่วมของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ นโยบายการคลัง และการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงพัฒนาระบบการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม

๓. เพิ่มประสิทธิภาพกลไกการตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคามทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากภายนอกประเทศ โดยเฉพาะปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ การลักลอบนำเข้าวัตถุมีพิษ สารเคมีอันตรายและกากของเสียต่าง ๆ จากโรงงานอุตสาหกรรมของต่างชาติที่เข้ามาตั้งในอาณาเขตของประเทศไทย ซึ่งปล่อยของเสียกระทบสิ่งแวดล้อม

แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๙ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ

พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

โดย สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม

- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐

โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)

- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัล ของกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

โดย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

- แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม

- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดตราด
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดนครนายก
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
- แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสระแก้ว

ส่วนที่ ๓

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (จังหวัดจันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว)

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ (จังหวัดจันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว)

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด

ความเป็นมา ลักษณะทางกายภาพ ข้อมูลการปกครอง/ประชากร ข้อมูลเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อมูลสถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย จังหวัด ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว และครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ๑๔,๕๒๒,๘๑๒ ไร่ หรือ ๒๗,๖๙๙.๐๘๑ ตารางกิโลเมตร เป็นกลุ่มจังหวัดทางภาคตะวันออกของ ๕ จังหวัดใน ๘ จังหวัด โดยพื้นที่ภาคตะวันออกทั้งภาคมีเนื้อที่รวม ๓๖,๕๐๒.๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ร้อยละ ๗.๑๑๔ ของเนื้อที่ทั้งประเทศ ประกอบด้วย ๘ จังหวัด ได้แก่ นครนายก ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด และสระแก้ว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีที่ตั้งในภาคตะวันออกอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๑ องศาเหนือ ถึง ๑๔ องศาเหนือและลองจิจูด ๑๐๑ องศาตะวันออก ถึง ๑๐๓ องศาตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

<u>ทิศเหนือ</u>	จรดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสระบุรี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ ดินแดนที่อยู่เหนือสุด อยู่ที่เขาใหญ่ อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี
<u>ทิศใต้</u>	จรดทะเลด้านอ่าวไทย ติดต่อกับอ่าวไทย ดินแดนที่อยู่ทางใต้สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ แหลมสารพัดพิษ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
<u>ทิศตะวันออก</u>	จรดราชอาณาจักรกัมพูชา ติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีแนวเทือกเขาบรรทัดเป็นพรมแดน ดินแดนที่อยู่ทางตะวันออกสุด คือ แหลมสารพัดพิษ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
<u>ทิศตะวันตก</u>	จรดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง และอ่าวไทย

ลักษณะภูมิประเทศ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาและที่ราบสลับภูเขาสูงเตี้ยๆ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเฉียงเหนือมีเทือกเขาจันทบุรีทอดตัวไปทางตะวันตกจรดกับเทือกเขาพนมดงรัก ซึ่งทอดยาวจากเหนือถึงใต้ เป็นเส้นแบ่งอาณาเขต ระหว่างไทยกับประเทศกัมพูชา ทางตะวันตกและทางใต้ติดกับทะเลอ่าวไทยมีแม่น้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำตราด แม่น้ำระยอง และแม่น้ำประแสร์ ซึ่งไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย ชายฝั่งทะเลที่เรียบยาว โค้งเว้า ท้องทะเลตะวันออกเฉียงเหนือเต็มไปด้วยกลุ่มเกาะน้อยใหญ่หลายแห่งที่สำคัญได้แก่ เกาะช้าง เกาะหมาก เกาะกูด ในจังหวัดตราด เกาะเสม็ด เกาะมัน ในจังหวัดระยอง เกาะล้าน เกาะสีชัง ในจังหวัดชลบุรี ส่วนบริเวณปากแม่น้ำเป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอน โคลนตมที่แม่น้ำสายต่างๆ พัดพามา เป็นบริเวณที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศของสิ่งมีชีวิตเล็กๆ ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากสภาพภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ และท้องทะเลที่กว้างใหญ่ ประชากรจึงประกอบอาชีพที่หลากหลาย ได้แก่ สวนผลไม้ เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด สับปะรด สวนยางพาราที่นำพันธุ์มาจากภาคใต้ มีการทำประมงชายฝั่ง ประมงน้ำจืด จำหน่ายอาหารทะเลสด รวมทั้งอาหารแปรรูปต่างๆ มีโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งกำหนดให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมหนักที่ต้องใช้พลังงานจาก ก๊าซธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ เป็นแหล่งรวมแร่ธาตุที่มีค่าของประเทศ รวมไปถึงการเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลกด้วยภูมิภาคแห่งนี้ยังเป็นที่ตั้งของสนามบินอู่ตะเภา ซึ่งเป็นสนามบินของทหาร ใช้เป็นที่จอดเครื่องบินขนส่งร่วมสมัครระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา อีกทั้งยังใช้เป็นสนามบินสำหรับเครื่องบินเช่าเหมาของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ โดยมีรายละเอียดของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ ดังนี้

จังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติทั้งในดิน และในน้ำมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการทำการเกษตรโดยเฉพาะการเพาะปลูกผลไม้ที่ขึ้นชื่อของจังหวัด ได้แก่ ทุเรียน เงาะ มังคุด ลางสาด และพืชผลทางการเกษตรอื่นๆ เช่น พริกไทยและยางพารา ส่วนบริเวณชายฝั่งก็มีทำการประมง จึงเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยอาหารทะเลนานาชนิดและในอีกแง่มุมหนึ่ง จันทบุรีคือศูนย์กลางธุรกิจด้านอัญมณีที่มีชื่อเสียงแพร่หลายไปทั่วโลก เป็นแหล่งรวมช่างฝีมือในการเจียรไนอัญมณีและทำเครื่องประดับต่าง ๆ ทั้งยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามหลายแห่ง และมีแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่น่าสนใจมากมาย ทั้งศาสนสถาน โบราณสถานและโบราณวัตถุ จึงทำให้จันทบุรีเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของประเทศ

ในปัจจุบัน จันทบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๒๔๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๖,๓๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๙๖๑,๒๕๐ ไร่ จังหวัดจันทบุรีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๐ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอท่าใหม่ อำเภอขลุง อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอมะขาม อำเภอสอยดาว อำเภอนายายอาม อำเภอแก่งหางแมว และอำเภอเขาคิชฌกูฏ

จังหวัดตราด อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๓๑๕ กิโลเมตร เป็นจังหวัดชายแดนทางภาคตะวันออกของประเทศไทยติดกับประเทศกัมพูชาโดยมีเขาบรรทัดเป็นพรมแดนธรรมชาติ มีเกาะเล็กเกาะใหญ่อยู่ ๕๒ เกาะ ประกอบด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามอาทิเช่น หาดทรายสีขาวยาวและแนวปะการัง อีกทั้งยังเป็นจังหวัดที่มีผลไม้หลากหลายและเป็นเขตการประมง ตราดยังเป็นแหล่งอัญมณีที่สำคัญมีการขุดพบ “พลอยแดง” หรือ “ทับทิมสยาม” ในเขตสำคัญบ่อไร่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔ จังหวัดตราดอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ๓๑๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๒,๘๑๙ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๗๖๑,๘๗๕ ไร่ เป็นจังหวัดชายแดนทางภาคตะวันออกของประเทศไทย แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองตราด อำเภอเขาสมิง อำเภอแหลมงอบ อำเภอคลองใหญ่ อำเภอบ่อไร่ อำเภอเกาะกูด และอำเภอเกาะช้าง

จังหวัดนครนายก เป็นเมืองที่มีขนาดไม่ใหญ่ เงียบสงบเหมาะกับการอยู่อาศัยและท่องเที่ยวพักผ่อน เป็นเมืองในฝันใกล้กรุงเทพฯ ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวมากมายทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม รวมถึงมีกิจกรรมที่สามารถทำได้ทั้งครอบครัว สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบอยู่ในหุบเขาตอนเหนือทางตะวันออกเป็นเนินสูงและป่าเขาติดต่อกับเขาตองพญาเย็น ส่วนทางตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่ม ภูเขาที่สำคัญคือ เขาใหญ่ เขาเขียว เขาชะงักและเขานางรอง เป็นต้น ซึ่งเป็นแหล่งต้น น้ำลำธารและน้ำตกที่สวยงามหลายแห่ง จังหวัดนครนายกมีพื้นที่ประมาณ ๒,๑๒๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๓๒๖,๒๕๐ ไร่ แบ่งการปกครองเป็น ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านนา อำเภอปากพลี อำเภอองครักษ์

จังหวัดปราจีนบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคกลาง เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีทรัพยากรในด้านการท่องเที่ยวมากมายและหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะผืนป่ามรดกโลกของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ และอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่นับเป็นสมบัติล้ำค่าในด้านของทรัพยากรธรรมชาติทั้งของประเทศและของโลก เดิมปราจีนบุรีเป็นจังหวัดใหญ่ มีพื้นที่กว้างขวางเป็นอันดับ ๖ ของประเทศ แต่ภายหลังได้มีการแยกจังหวัดออกจากมณฑลปราจีน ตั้งเป็นจังหวัดนครนายกและฉะเชิงเทราและในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ก็ได้มีพระราชบัญญัติแยกพื้นที่บางอำเภอออกจากจังหวัดปราจีนบุรีอีกครั้งแล้วตั้งเป็นจังหวัดสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรีจึงมีขนาดเท่ากับในปัจจุบันนับแต่นั้นมา จังหวัดปราจีนบุรีมีเนื้อที่ประมาณ ๔,๗๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๐๕๔,๔๔๙ ไร่ จัดเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ ๔๕ ของประเทศไทย แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอบ้านสร้าง อำเภอประจันตคาม อำเภอศรีมโหสถ อำเภอศรีมหาโพธิ อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอนาดี

จังหวัดสระแก้ว เป็นจังหวัดชายแดนตะวันออก มีอารยธรรมโบราณ โดยจะเห็นได้จากกลุ่มปราสาทโบราณที่มีมากมายกระจายอยู่ทั่วจังหวัด และโบราณวัตถุที่หลงเหลือบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ ความรุ่งเรืองของแผ่นดินในอดีตให้แก่คนรุ่นหลัง นอกจากนี้แหล่งโบราณสถานที่น่าศึกษาทางประวัติศาสตร์แล้ว จังหวัดสระแก้วยังมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ เช่น อุทยานแห่งชาติปางสีดา ที่เป็นที่ยุ้จักกันดี ในบรรดาผู้รักธรรมชาติและอุทยานแห่งชาติตาพระยา อุทยานแห่งชาติแห่งใหม่ ที่มีแนวเขตติดต่อระหว่างไทยกับกัมพูชา ซึ่งเป็นผืนป่าที่เชื่อมต่อกัน ทำให้เป็นเขตที่มีการเชื่อมโยงของสัตว์ป่าไปมาระหว่างประเทศอย่างน่าสนใจ จังหวัดสระแก้วยังมีประติมากรรมมหัศจรรย์ทางธรรมชาติให้นักท่องเที่ยวชมและศึกษา อย่างเช่น "ละลุ" ที่มีลักษณะแปลกตาตั้งอยู่สุดชายแดนอรัญประเทศ เป็นประตูบานใหญ่ที่เปิดไปสู่ประเทศกัมพูชา เชื่อมการคมนาคมและการท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้เป็นเส้นทางเดียวกัน ชาวไทยและชาวเขมรมีการ

ข้ามฝั่งเพื่อค้าขายสินค้าและท่องเที่ยวร่วมกัน เป็นประจำ จึงทำให้ที่นี่มีสีสัน ผู้คนหลากหลายเผ่าพันธุ์ มีเสน่ห์น่ามอง มีตลาดโรงเกลือที่เต็มไปด้วยของแปลกราคาถูกและสินค้ามือสองจากนานาประเทศเพื่อนบ้าน จังหวัดสระแก้ว มีพื้นที่ประมาณ ๗,๑๙๕.๑๓๘ ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา ทางทิศตะวันออก ยาวประมาณ ๑๖๕ กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ ๒๓๖ กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ เป็นอันดับที่ ๒๘ ของประเทศไทย สภาพพื้นที่มีทั้งที่ราบ ที่ราบสูง และภูเขาสูงสลับซับซ้อนมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย ๗๔ เมตร โดยแบ่งการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ คือ อำเภอเมืองสระแก้ว อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ อำเภอเขาฉกรรจ์ อำเภอโคกสูง และอำเภอวังสมบูรณ์

โดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ในปัจจุบัน จังหวัดจันทบุรี เป็นศูนย์กลางการค้า อัญมณีขนาดใหญ่และมีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดตราดมีสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล ที่สำคัญและยังมีแนวโน้มที่จะสร้างสนามบินพาณิชย์ เพื่อเชื่อมต่อการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยจังหวัดสระแก้ว จันทบุรี และตราด มีชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา มีด่านชายแดนและจุดผ่อนปรน ที่เป็นดินแดนการค้าชายแดนฝั่งกัมพูชาและมีการค้าชายแดนสูงเป็นอันดับ ๑ ของการค้าชายแดนฝั่งกัมพูชา และจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ยังอยู่ในพื้นที่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามมาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน หรือ SEZ (Special Economic Zones) ได้แก่ จังหวัด สระแก้ว และจังหวัดตราด สำหรับจังหวัดปราจีนบุรี เป็นจังหวัดที่มีนิคมอุตสาหกรรมแห่งเดียวในกลุ่มจังหวัด และมีเขตอุทยานแห่งชาติ มีธรรมชาติที่สวยงามและพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเก่าแก่มากในยุครัตนโกสินทร์ (พุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๖) และจังหวัดนครนายกเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและธรรมชาติที่อยู่ใกล้ กรุงเทพมหานคร และเคยได้รับการคัดเลือกให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ (Nakhonnayok Smart Province) ในปี ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นต้นแบบของการพัฒนาเมืองสมัยใหม่ หรือ “Smart City” อีกทั้งเคยมีโครงการศึกษา เพื่อพัฒนาให้เป็นเมืองใหม่บริวารกรุงเทพมหานครในพื้นที่อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก อีกด้วย

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ โดยทั่วไป ได้รับอิทธิพลจากลมทะเล พัดผ่านตลอดเวลา อากาศเย็นสบายตลอดปี มีฝนตกชุกในฤดูฝน ไม่ร้อนจัดเนื่องจากอยู่ติดกับทะเล และไม่หนาวเย็น ความชื้นในอากาศสูง สภาพอากาศเป็นไปตามฤดูกาล

การใช้ประโยชน์จากที่ดิน

การใช้ประโยชน์ของที่ดินของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เนื้อที่ทั้งหมด ๑๔,๕๒๒,๘๑๒ ไร่ โดยจังหวัดสระแก้วมีเนื้อที่มากเป็นอันดับ ๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รองลงมาคือ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดนครนายก ตามลำดับ แบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดังนี้

๑) เนื้อที่ป่าไม้ ๔,๑๓๓,๓๒๒ ไร่ อันดับ ๑ ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี รองลงมาคือ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดนครนายก ตามลำดับ

๒) เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๘,๕๘๔,๑๙๔ ไร่ อันดับ ๑ ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว รองลงมา คือ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดนครนายก ตามลำดับ

๓) เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร ๑,๗๔๕,๒๙๖ ไร่ อันดับ ๑ ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี รองลงมา คือ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดจันทบุรี จังหวัดนครนายก และจังหวัดตราด ตามลำดับ

ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

เขตการปกครอง

เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แบ่งเป็น ๕ จังหวัด ๓๗ อำเภอ ๒๗๘ ตำบล ๒,๗๙๔ หมู่บ้าน ๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑๒ เทศบาล ๒๐๕ องค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม / เส้นทางคมนาคมของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ ใช้ทางถนนสายทางหลักและสายทางรอง ในการเดินทางเชื่อมโยงภายในกลุ่มจังหวัด ซึ่งมีทั้งถนนสายทางหลักและสายทางรอง ในการเชื่อมต่อกัน

รถไฟ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มีเส้นทางรถไฟรางเดี่ยว จำนวน ๑ เส้นทางหลัก คือ เส้นทางที่ไปยังจังหวัดสระแก้ว ซึ่งการขนส่งระบบรางในเส้นทางตะวันออกเฉียงเหนือไปยังจังหวัดสระแก้ว เป็นเพียงรางเดี่ยว และมีปริมาณการขนส่งทั้งผู้โดยสารและสินค้าไม่มากนัก เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร ด้วยระยะทางที่ใกล้ทำให้ต้นทุนในการเดินทางและขนส่งด้วยระบบรางไม่แตกต่างจากการขนส่งทางถนนมากนัก และยังเสียเปรียบ ในด้านระยะเวลาเดินทาง และความสามารถเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายอีกด้วยถ้าจะ ทำให้การขนส่งระบบรางไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือคุ้มทุนและได้รับความนิยมจะต้องเชื่อมต่อระบบให้เข้าไปยังประเทศกัมพูชา เพื่อให้มีระยะทาง จำนวนผู้โดยสารและปริมาณสินค้ามากพอที่จะทำให้แข่งขันกับการขนส่งทางถนนได้และโครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ในเส้นทางรถไฟสายชายฝั่งทะเลตะวันออกเฉียงเหนือช่วงฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า -แก่งคอย เป็นการก่อสร้างทางรถไฟใหม่ จำนวน ๑ ทาง คู่ขนานไปกับทางเดิมเริ่มจากสถานีฉะเชิงเทรา ไปตามทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือเดิม (สายอรัญประเทศ) ผ่านสถานีบางน้ำเปรี้ยวถึงสถานีคลองสิบเก้า จากนั้นแยกขนานไปกับทางรถไฟสายคลองสิบเก้า-แก่งคอย ผ่านสถานีองครักษ์ วิหารแดง บึงใหญ่ สุดปลายทางที่สถานีแก่งคอย ซึ่งผ่านพื้นที่อำเภอเมืองและอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่อำเภอองครักษ์ และอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก และพื้นที่อำเภอวิหารแดง อำเภอเมือง และอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี จะสามารถรองรับการขนส่งสินค้าทางรางของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคอีสานได้

ท่าเรือ

การคมนาคมขนส่งทางน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มีท่าเทียบเรือ เพื่อการท่องเที่ยว ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี มี ๑ ท่าเรือ คือ ท่าเรือบริเวณคลองขลุงและจังหวัดตราดมี ๕ ท่าเรือ (๑) ท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยว อำเภอแหลมงอบ (๒) ท่าเรือประมง (๓) ท่าเรือแหลมศอก (๔) ท่าเรือบ้านสลักเพชร อำเภอเกาะช้าง (๕) ท่าเรือบางบัวและท่าเรือเพื่อการขนส่งสินค้า (จำนวน ๑ แห่ง คือท่าเรือแหลมงอบ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด) โดยมีการเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทางน้ำกับจังหวัดที่มีทางออกสู่ทะเล ได้แก่จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด และมีการขนถ่ายสินค้าต่อไปยังท่าเรือที่ขนส่งระหว่างประเทศที่สามารถรองรับการขนส่ง สินค้าไปยังอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และภูมิภาคอินโดจีน

สนามบิน

สนามบินจันทบุรี หรือ สนามบินท่าใหม่ หรือ สนามบินเนินพลอยแหวน (Chanthaburi Airstrip) เป็นสนามบินในจังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่ที่ตำบลท่าใหม่ อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี โดยมีกองทัพเรือเป็นเจ้าของพื้นที่สนามบินแห่งนี้ สนามบินจันทบุรีมีพื้นที่ประมาณ ๙๐๐ ไร่ สร้างขึ้นจากคำสั่งของกระทรวงกลาโหมในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อหาพื้นที่ขึ้นลงของเครื่องบินในเขตจังหวัด

ท่าอากาศยาน

มีสนามบินเอกชนจำนวน ๑ แห่ง (บริษัทบางกอกแอร์เวย์) เปิดให้บริการเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ ตั้งอยู่ที่ตำบลท่าโสม อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด เปิดบริการวันละ ๓ เที่ยวบิน (กรณีบินปกติ) และวันละ ๖ เที่ยวบิน (กรณีช่วงฤดูการท่องเที่ยว) โดยได้รับการอนุญาตเป็นสนามบินศุลกากรเรียบร้อยแล้ว ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖

ประปา

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตะวันออก ๒ มีแนวโน้มจำนวนผู้ใช้น้ำประปาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยสถิติของผู้ใช้น้ำประปาในปี ๒๕๖๕ คือ ๒๐๔,๒๕๗ ราย โดยจังหวัดจันทบุรีมีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาสูงสุดและเป็นจังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ใช้น้ำประปาสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ในขณะที่จังหวัดนครนายกเป็นจังหวัดที่มีจำนวนผู้ใช้น้ำประปาค่ำที่สุดของกลุ่มจังหวัด

ไฟฟ้า

จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๘๒๐,๒๓๘ ราย โดยจังหวัดจันทบุรีมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าสูงสุดจำนวน ๒๖๔,๖๐๙ ราย และเป็นจังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ในขณะที่จังหวัดตราดเป็นจังหวัดที่มีผู้ใช้ไฟฟ้าน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด จำนวน ๙๒,๓๑๗ ราย นอกจากนี้ จังหวัดปราจีนบุรีและจังหวัดสระแก้วเป็นจังหวัดที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน

โทรศัพท์พื้นฐาน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐาน จำนวน ๓๒๓,๑๙๘ เลขหมาย โดยจังหวัดจันทบุรี มีจำนวนผู้ใช้โทรศัพท์มือถือสูงสุด ๑๑๔,๕๖๒ เลขหมาย และจังหวัดที่มีอัตราการผู้ใช้โทรศัพท์มือถือต่ำที่สุด คือ จังหวัดนครนายกจำนวน ๔๓,๒๓๓ เลขหมาย

อินเทอร์เน็ต

สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด ได้แก่ จังหวัดตราด คิดเป็นสัดส่วน ๘๐.๔ รองลงมาได้แก่ จังหวัดจันทบุรี คิดเป็นสัดส่วน ๗๗.๖ จังหวัดนครนายก คิดเป็นสัดส่วน ๗๔.๙ จังหวัดปราจีนบุรี คิดเป็นสัดส่วน ๗๒.๒ และจังหวัดสระแก้ว คิดเป็นสัดส่วน ๖๘.๕ ตามลำดับ

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ด้านเศรษฐกิจ

๑) เศรษฐกิจภาพรวม

จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประมวลผลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถสรุปได้ว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เท่ากับ ๑,๐๘๙,๙๓๖ และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ยังคงพึ่งพาภาคบริการเกษตร โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ ดังนี้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากร (GPP per Capita)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รวมประมาณ ๑,๐๘๙,๙๓๖ บาท โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวสูงที่สุด คือ จังหวัดปราจีนบุรี อยู่ที่ประมาณ ๕๑๓,๗๘๙ บาท รองลงมาคือจังหวัดจันทบุรี อยู่ที่ประมาณ ๒๑๗,๓๙๓ บาท ในขณะที่จังหวัดตราดอยู่ที่ประมาณ ๑๖๑,๓๒๒ บาท นครนายกอยู่ที่ประมาณ ๑๑๖,๗๑๗ บาท และจังหวัดสระแก้ว อยู่ที่ ๘๐,๗๑๖ บาท ต่ำที่สุดในกลุ่มจังหวัด

เกษตรกรรม

๑) พื้นที่เพาะปลูก

จากการสำรวจเนื้อที่ และการใช้ประโยชน์ที่ดินรายจังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรพบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีเนื้อที่รวมประมาณ ๑๔,๕๒๒,๘๑๓ ไร่ โดยจังหวัดสระแก้ว ๔,๔๙๖,๙๖๒ ไร่ มีเนื้อที่มากที่สุด รองลงมาคือจังหวัดจันทบุรี ๓,๙๖๑,๒๕๐ ไร่ จังหวัดปราจีนบุรี ๒,๙๗๖,๔๗๖ ไร่ จังหวัดตราด ๑,๗๖๑,๘๗๕ ไร่ และจังหวัดนครนายก ๑,๓๒๖,๒๕๐ ไร่ ตามลำดับ

โดยพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีทั้งสิ้น ๗.๓๗ ล้านไร่ แบ่งเป็น นาข้าว ๑.๘๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๙ พืชไร่ ๑.๗๙ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๘ สวนผลไม้/ไม้ยืนต้น ๒.๘๐ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๙๙ (มีจำนวนสูงสุด) สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ ๐.๐๖๔ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๘ ที่ดินทางการเกษตรอื่น ๆ ๐.๘๓ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๗

๒) ผลผลิต

ผลผลิตพืชสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย ข้าว เช่น ข้าวนาปีและข้าวนาปรัง พืชไร่ ประกอบด้วย มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และสับปะรด สวนไม้ผลไม้ยืนต้น ได้แก่ ยางพารา ลำไย ทูเรียน มังคุด ปาล์มน้ำมัน เงาะ ลิ้นจี่ มะนาว มะพร้าว ส้มเขียวหวาน พริกไทย สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ เช่น ข้าวโพดหวาน

พื้นที่ปศุสัตว์

การทำปศุสัตว์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เป็นกลุ่มใหญ่ของการปศุสัตว์ปริมาณการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ในภาพรวมมีสรุปลักษณะสำคัญชนิดของสัตว์เศรษฐกิจและปริมาณการเลี้ยง เป็นดังนี้

(๑) สัตว์ปีก ได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ ไก่พื้นเมืองและเป็ดเนื้อ

- จังหวัดที่มีปริมาณการเลี้ยงสัตว์ปีกสูงสุด ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี ๓๕.๒๐๑ ล้านตัว จังหวัดนครนายก ๘.๗ ล้านตัว จังหวัดสระแก้ว ๒.๐๖ ล้านตัว จังหวัดจันทบุรี ๑.๓๓ ล้านตัว และจังหวัดตราด ๐.๗๒๐ ล้านตัว

(๒) สัตว์ใหญ่ ได้แก่ โคเนื้อ โคนม กระบือ

- จังหวัดที่มีปริมาณการเลี้ยงสัตว์ใหญ่สูงสุด ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว ๗๘,๓๖๗ ตัว จังหวัดปราจีนบุรี ๑๔,๙๘๒ ตัว จังหวัดนครนายก ๑๐,๓๒๐ ตัว จังหวัดจันทบุรี ๖,๒๓๓ ตัว และจังหวัดตราด ๓,๑๐๐ ตัว

(๓) สัตว์เล็ก ได้แก่ สุกร

- จังหวัดที่มีปริมาณการเลี้ยงสัตว์เล็กสูงสุด ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี ๙๐,๗๒๙ ตัว จังหวัดจันทบุรี ๕๓,๘๙๙ ตัว จังหวัดนครนายก ๒๓,๒๑๐ ตัว จังหวัดตราด ๑๔,๒๑๐ ตัว และจังหวัดสระแก้ว ๑๐,๔๘๔ ตัว

พื้นที่ประมง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มีเนื้อที่น้ำจืดรวม ๓๑,๗๙๔ ไร่ โดยจังหวัดจันทบุรี เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่น้ำจืดมากที่สุด ๑๗,๙๙๘ ไร่ จังหวัดจันทบุรีมีพื้นที่น้ำจืดเป็นอันดับ ๑ ของกลุ่มจังหวัด และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ พื้นที่การทำนาจืดเพิ่มจาก ๑๙,๘๒๕ ไร่ ไปเป็น ๑๗,๙๙๘ ไร่ ในขณะที่จังหวัดสระแก้วไม่มีพื้นที่ทำนาจืด ในขณะที่จังหวัดนครนายกมีเนื้อที่น้ำจืดเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย

ปัญหาทางด้านเกษตรกรรมที่พบในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ ที่สำคัญคือ เรื่องราคาพืชผลตกต่ำ ปัญหาคุณภาพของสินค้าเกษตร ปัญหาสินค้าเกษตรล้นตลาด ปัญหาการใช้น้ำ ปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินทำกิน ปัญหาการใช้สารเคมี เป็นต้น ซึ่งภาคราชการจะต้องเข้ามาช่วยสนับสนุนเกษตรกรในมิติต่าง ๆ เช่น การสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับ เช่น แหล่งน้ำ การขนส่งพืชผลทางการเกษตร การเพิ่มช่องทาง การตลาด แหล่งค้าขายสินค้าเกษตร การให้ความรู้ในการปลูกพืชที่เหมาะสม การลดต้นทุนในการผลิต เป็นต้น เพื่อนำเกษตรกรให้พ้นจากปัญหาในเบื้องต้นต่อไป สำหรับการผลิตทางการเกษตรอย่างถูกต้องและเหมาะสม (GAP) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มีจำนวนเกษตรกรที่ได้รับจำนวน ๑๐,๙๑๙ ราย โดยจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๘,๐๘๑ ราย จังหวัดตราด จำนวน ๒,๐๐๑ ราย ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรส่วนใหญ่เป็นผลไม้ จำพวก เงาะ ทุเรียน มังคุด สับปะรด ลองกอง พืชผักสมุนไพร ไม้ผลต่าง ๆ เป็นต้น

สมุนไพร Herbal City

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญและมุ่งเน้นการพัฒนาสมุนไพรและผลิตภัณฑ์แบบครบวงจร โดยภายใต้ แผนแม่บทแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรไทย ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยเป็นผู้นำในภูมิภาคด้านผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพ ที่ได้มาตรฐาน และมีการเติบโตอย่างยั่งยืน” โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกวัตถุดิบสมุนไพรคุณภาพและผลิตภัณฑ์สมุนไพรชั้นนำของภูมิภาคอาเซียนภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และมูลค่าของวัตถุดิบสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑ เท่าตัว ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยแผนแม่บทได้กำหนดให้มียุทธศาสตร์ในการบรรลุตามเป้าหมาย ๔ ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมผลิตผลของสมุนไพรไทยที่มีศักยภาพตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยมีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์นี้คือ ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรแปรรูปเบื้องต้นอย่างมีคุณภาพปริมาณวัตถุดิบสมุนไพรที่มีคุณภาพมีความเพียงพอใกล้เคียงต่อความต้องการใช้ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและอนุรักษ์สมุนไพรไทยให้คงไว้ใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมและการตลาดสมุนไพรให้มีคุณภาพระดับสากล โดยมีเป้าประสงค์ของ ยุทธศาสตร์นี้คือ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรมีศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการใช้สมุนไพรเพื่อการรักษาโรคและการสร้างเสริมสุขภาพ โดยมีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์นี้คือ เพิ่มการใช้สมุนไพรในระบบสุขภาพ ในการรักษาโรคและเสริมสร้างสุขภาพและเสริมสร้างพื้นฐานการพัฒนาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรไทยให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบสุขภาพของประเทศในระยะยาว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความเข้มแข็งของการบริหารและนโยบายภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนสมุนไพรไทยอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์นี้คือ ประเทศไทยมีกลไกในการพัฒนาสมุนไพรที่มีศักยภาพเพื่อ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ

จังหวัดที่เป็นพื้นที่สำคัญด้านการปลูกและผลิตสมุนไพร ได้แก่ ปราจีนบุรี จันทบุรี และสระแก้ว พืชสมุนไพรที่ปลูกในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ หมู่บ้าน กิ่ง หมู่บ้านหนองแมว เพชรสังฆาต เสลดพังพอน ชุมเห็ดเทศ ขมิ้นชัน ใบชะพลู ทองพันชั่ง อัคคีทวาร ฟ้าทลายโจร ไพล กระจวาน เป็นต้น

ขั้นตอนการผลิตไปจนถึงการจำหน่าย โดยส่วนมากเกษตรกรจะแปรรูปด้วยวิธีการตากแห้งและนำไปผ่านกระบวนการอบก่อนจึงจะส่งขาย โดยเมื่อเก็บสมุนไพรจากแปลงแล้วจะเข้าสู่กระบวนการทำความสะอาด เพื่อคัดสิ่งปนเปื้อนออก จากนั้นนำมาหั่นและตากให้แห้งประมาณ ๘๐% แล้วนำเข้าเตาอบด้วยอุณหภูมิ ๖๐ องศาเซลเซียสอีกครั้ง เป็นเวลา ๒ ชั่วโมง ก่อนจะนำบรรจุถุงขาย แหล่งขายที่สำคัญ โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรี โรงพยาบาลเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี และตลาดที่กรุงเทพมหานคร

ปัญหาของสมุนไพร

ในปัจจุบันยังพบว่า การดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาสมุนไพรไทยในด้านต่าง ๆ นั้นยังมีค่อนข้างน้อยและไม่มีความต่อเนื่อง ส่งผลให้อุตสาหกรรมได้ระบุว่าค่าใช้จ่ายรวมด้านสุขภาพของประชาชนชาวไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก ๓๙๒,๓๖๘.๒๗ ล้านบาท ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็น ๔๓๔,๒๓๗.๓๘ ล้านบาท ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และ ๕๑๓,๒๑๒.๘๙ ล้านบาท ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามลำดับ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศที่เป็นตัวเงินร้อยละ ๓.๙ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ร้อยละ ๔.๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ และร้อยละ ๔.๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามลำดับ และการตลาดของสมุนไพรได้รับการพัฒนาน้อยมาก โดยสะท้อนให้เห็นได้จากมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมสมุนไพร มูลค่าทางการตลาดของผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร และมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรที่น้อยมาก เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมและการตลาดของสินค้าในประเภทอื่น ๆ นอกจากนี้ สัดส่วนมูลค่าการผลิตการบริโภคและการส่งออกส่วนใหญ่ยังเป็นรูปของวัตถุดิบพืชสมุนไพร (เครื่องเทศ พืช ผลไม้) มากกว่าในรูปสารสกัดหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมา สำหรับปริมาณการใช้สมุนไพรเพื่อการรักษาพยาบาลและส่งเสริมสุขภาพ ก็ยังมีค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบการดำเนินการในภาพรวมของระบบสุขภาพและสาธารณสุขของประเทศ

๑. ความต้องการและการขาดแคลนวัตถุดิบสมุนไพร สมุนไพรบางชนิดมีปริมาณการใช้ที่น้อยเกษตรกรไม่ทำการเพาะปลูก แต่เก็บวัตถุดิบที่ได้จากป่าธรรมชาติโดยไม่มีการปลูกทดแทน ประกอบกับการลดน้อยลงของพื้นที่ป่าไม้ และไม่มีการศึกษาพัฒนาการผลิต ทำให้เกิดการขาดแคลนวัตถุดิบหลายชนิด ซึ่งสมุนไพรที่ตลาดโลกมีความต้องการสูงและมีโอกาสเติบโตในอนาคต ได้แก่ กระจายดา มะขามป้อม ขมิ้นชัน กวาวเครือขาว บัวบกและไพล การขาดระบบการจัดการที่ดิน และการปลูกหรือขยายพันธุ์ทดแทน ทำให้สมุนไพรในธรรมชาติมีปริมาณลดน้อยลง ขาดแคลนและอาจสูญพันธุ์ได้ในอนาคต เช่น ข้าวเย็นเหนือ ข้าวเย็นใต้ ชะเอมเหนือ ซึ่งชี้เป้าวัลย์เปรียง ผาง สมุลแว้ง สารพัดพิษ ลำพันหางหมู ลำพันแดง หัวร้อยรูและอบเชยไทย เป็นต้น ซึ่งหากไม่มีการบริหารจัดการด้านอุปสงค์อุปทาน จะเกิดปัญหาวัตถุดิบขาดแคลน หรือวัตถุดิบคุณภาพไม่ดีพอ

๒. สถานการณ์ด้านคุณภาพและมาตรฐานของวัตถุดิบสมุนไพร วัตถุดิบสมุนไพร ที่มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นหัวใจสำคัญในการทำให้ผลิตภัณฑ์สมุนไพรมีคุณภาพดีและมีคุณสมบัติสูง ที่ปัจจุบันวัตถุดิบสมุนไพรในประเทศไทยส่วนมากยังคงเก็บจากป่า บางส่วนปลูกในครัวเรือน การผลิตวัตถุดิบในระดับการค้าเพื่อป้อนเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมยังมีน้อย และยังมีปัญหาด้านมาตรฐานคุณภาพวัตถุดิบทั้งด้านองค์ประกอบทาง

เคมีที่ไม่สม่ำเสมอการปนเปื้อนจุลินทรีย์การปนเปื้อน สารหนู โลหะหนัก และการปนเปื้อนสารพิษจากสารเคมี การเกษตรโดยในกลุ่มวัตถุพิษสมุนไพร และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ส่วนมากเกิดจากการปนเปื้อนจุลินทรีย์ เกินมาตรฐาน ซึ่งอาจเกิดจากขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบ ตั้งแต่กระบวนการคัดเลือก การล้างทำความสะอาด กระบวนการทำให้แห้ง การเก็บรักษาที่ไม่เหมาะสม รวมไปถึงความสะอาดของภาชนะที่เก็บและสถานที่เก็บไม่ดีพอซึ่งในภาพรวมที่ผ่านมาการผลิตวัตถุพิษสมุนไพรไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งชนิด ปริมาณและคุณภาพ ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนวัตถุพิษสมุนไพรที่มีคุณภาพเข้าสู่แหล่งผลิตในภาคอุตสาหกรรม แนวทางในการยกระดับคุณภาพสมุนไพรให้ดีขึ้น การใช้วัตถุพิษสมุนไพรที่ดีจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนา คุณภาพผลิตภัณฑ์และความเชื่อมั่นของผู้บริโภค เกษตรกรที่ผลิตสมุนไพรตาม มาตรฐานเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice, GAP) และได้รับการรับรองแปลงผลิต ควรส่งเสริมเกษตรกรให้ต้องปรับปรุงการผลิตวัตถุพิษสมุนไพรให้มีคุณภาพ กล่าวคือ มีสารสำคัญออกฤทธิ์ ไม่มีการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ เชื้อรา โลหะหนักและสิ่งเจือปนอื่น เกินมาตรฐานสำหรับการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ ปลูกพืชสมุนไพรแบบผสมผสานโดยไม่ใช้สารเคมีและปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อให้สามารถเข้าสู่มาตรฐาน เกษตรอินทรีย์

๓. ภาคอุตสาหกรรมสมุนไพรของประเทศไทย ถูกดำเนินการโดยโรงงานอุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดเล็กมากที่สุด ดังนั้น หากต้องการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสมุนไพรไทย ทั้งระบบควรจะต้องร่วมผลักดันให้อุตสาหกรรมเหล่านี้เปลี่ยนแปลงและปรับตัวโดยการเพิ่มประสิทธิภาพและ ผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมสมุนไพร ร่วมกับการส่งเสริมให้เกิดการใช้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมตลอดจนการนำภูมิปัญญามาประยุกต์กับความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความหลากหลาย และสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงบริบทและความต้องการ ได้อย่างเหมาะสม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สมุนไพรที่ส่งออกเป็นหลัก ได้แก่ พริกไทยและขมิ้นชันขณะที่ในส่วน ของผลิตภัณฑ์พบว่า กลุ่มผลิตภัณฑ์เสริมอาหารสมุนไพรมีมูลค่าการใช้และส่งออกต่างประเทศรวมกว่า ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท กลุ่มสปาและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท และกลุ่มยาแผนโบราณตามภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย มีมูลค่าประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ขณะที่การนำเข้าสมุนไพรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งใน รูปวัตถุพิษและสารสกัด โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีมูลค่าการนำเข้าในรูปวัตถุพิษ ๑,๐๙๙.๖๑ ล้านบาท ซึ่งสมุนไพร นำเข้าเป็นหลัก ได้แก่ พริกไทย อบเชย จันทน์แปดกลีบ ลูกจันทน์เทศ สมุนไพรกลุ่มโกฐ สมุนไพรกลุ่มเทียน และอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในอุตสาหกรรมยาแผนโบราณโดยนำเข้าจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย และอินโดนีเซีย เป็นหลัก การได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP ในอุตสาหกรรมยาสมุนไพรยังอยู่ในระดับต่ำ และหากไทยต้องการตลาดยาสมุนไพรไปต่างประเทศก็จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ GMP PIC/S (Pharmaceutical Inspection Co-operation Scheme) มาใช้อุตสาหกรรมผลิตยาแผนโบราณ จะต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมาก โดยการพัฒนาระบบการผลิตให้ได้มาตรฐานการผลิตตามข้อกำหนด GMPPIC/S

๔. สถานการณ์การวิจัยและพัฒนาสมุนไพรไทย การวิจัยองค์ความรู้ด้านสมุนไพรในประเทศไทย ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการหาหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มาสนับสนุนในด้านคุณภาพ ประสิทธิภาพและความ ปลอดภัยซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาสมุนไพรเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งการเป็นยาหรือผลิตภัณฑ์ สุขภาพอื่น ๆ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๔๗ มีการรวบรวมและวิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับสมุนไพรไทย พบว่า มี งานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ โดยนักวิจัยชาวไทย/นักวิจัยต่างชาติ ๓๙๕ เรื่อง ตีพิมพ์ในวารสารที่มีอยู่ใน

ฐานข้อมูลนานาชาติ ๒๒๓ เรื่อง ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในประเทศ ๑๗๒ เรื่อง เป็นการวิจัยเฉพาะชนิดพืชสมุนไพร มีมากกว่า ๒๐๐ ชนิด จากผลงานวิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีนักวิชาการที่มีศักยภาพในการทางานวิจัยให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติได้ ยิ่งไปกว่านั้น รายงานการวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์งานวิจัยด้านการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือกหลายฉบับ สะท้อนให้เห็นถึงสัดส่วนผลงานวิจัยด้านสมุนไพร ที่มีมากกว่างานวิจัยประเภทอื่น ๆ คิดเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนงานวิจัยที่สำรวจทั้งหมด อาทิเช่น จากรายงานการวิจัยของอวิชชัย เทียนงาม และคณะสำรวจงานวิจัยด้านการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพร ย้อนหลัง ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๔๓ - พ.ศ. ๒๕๕๒) จำนวน ๑,๔๗๖ งานวิจัย พบว่าเป็นงานวิจัยสมุนไพร ทั้งสิ้น ๗๘๘ เรื่อง (ร้อยละ ๕๓.๓๙) โดยเป็นงานวิจัยองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่ผลิตภัณฑ์ยาทั้งยาคนและยาสัตว์ เครื่องสำอาง อาหารและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ สูงถึง ๕๑๗ งานวิจัย (ร้อยละ ๖๕.๖๑) เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีงานวิจัยที่มุ่งเน้นการวิจัยองค์ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาสมุนไพรไปสู่การเป็นนวัตกรรม อย่างไรก็ตาม ภาพรวมของงานวิจัยไม่ได้มุ่งเข้าไปที่ชนิดของสมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจน ทิศทางของงานวิจัยค่อนข้างกระจัดกระจายส่วนใหญ่เป็นการวิจัยตามความถนัดของตนเอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยพบกับปัญหาด้านการวิจัยและพัฒนาสมุนไพรหลายด้าน ตั้งแต่การขาดการกำหนดทิศทางการวิจัยของประเทศ และการมีผลงานวิจัยที่ไม่ตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและการผลิต องค์ความรู้จากงานวิจัยพื้นฐานที่มีมากแต่ไม่มีการวิจัยต่อยอดให้ครบวงจรเพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ ซึ่งยังนับว่าสัดส่วนการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

อุตสาหกรรม

มูลค่าอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ อยู่ที่ประมาณ ๑๙๑,๐๘๓ ล้านบาท ซึ่งเป็นมูลค่าจากการผลิต ๑๘๙,๙๗๕ ล้านบาท และเป็นมูลค่าจากการทำเหมืองแร่อยู่ที่ ๑,๑๐๘ ล้านบาท ทั้งนี้มูลค่าอุตสาหกรรมทั้งหมด เติบโตจากปี ๒๕๖๐ มีมูลค่าอยู่ที่ ๑๙๐,๙๓๒ ล้านบาท

๑) จำนวนโรงงาน แรงงาน และเงินลงทุน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓,๐๖๙ โรงงาน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเป็นจำนวน ๖๓ โรงงาน โดยจังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดอยู่ที่ ๙๘๗ โรงงาน

จำนวนแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีจำนวนแรงงานอยู่ทั้งสิ้น ๑๒๒,๑๒๖ คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเป็นจำนวน ๓,๘๐๙ คน โดยจังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุดอยู่ที่ ๘๔,๗๓๙ คน

ในส่วนของจำนวนเงินลงทุนอยู่ที่ ๔๓๖,๙๙๓.๖๔ ล้านบาท ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยที่จังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่มีจำนวนเงินลงทุนสูงที่สุดอยู่ที่ ๒๙๓,๓๑๖.๙๙ ล้านบาท

อุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว ที่มีนิคมอุตสาหกรรม ภาพรวมจำนวนโรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ มีจำนวนโรงงาน รวมทั้งสิ้น ๒,๒๔๘ โรงงาน และจำนวนคนงานทั้งสิ้น ๑๓๘,๓๒๘ คน ซึ่งจังหวัดปราจีนบุรีเป็นอันดับ ๑ ส่วนอันดับ ๒ จังหวัดสระแก้ว ๑๑,๔๒๗ คน และจันทบุรี ๑๐,๓๘๓ คน อยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก ส่วนจังหวัดตราด

๔,๕๙๐ คน และจังหวัดนครนายก ๗,๗๓๐ คน ยอดรวมมีปริมาณไม่สูงนัก ซึ่งทั้ง ๒ จังหวัดมีทิศทางที่คงตัว ไม่เพิ่มหรือลดมากนัก

จำนวนแรงงาน

สถานการณ์แรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑,๓๘๕,๔๗๑ คน แบ่งเป็นผู้มีงานทำ ๑,๓๖๕,๑๗๑ คน และผู้ว่างงาน ๒๐,๓๐๐ คน

อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ

อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ได้แก่ จังหวัดตราด จำนวน ๓๒๕ บาท/วัน จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน ๓๒๔ บาท/วัน จังหวัดจันทบุรี จังหวัดนครนายก จำนวน ๓๒๓ บาท/วัน และจังหวัดสระแก้ว จำนวน ๓๒๐ บาท/วัน ตามลำดับ

การจัดหางานภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

ภาพรวม ผลการปฏิบัติงานจัดหางานในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ของกรมการจัดหางาน มีผู้ลงทะเบียนสมัครงานรวม ๒๓๖ คน สูงสุด คือ จังหวัดปราจีนบุรีมีจำนวน ๑๓๙ คน ส่วนจังหวัดอื่นมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ยกเว้นตราดที่มีเพียงจำนวน ๒ คน ส่วนตำแหน่งงานว่างทั้งหมดรวม ๙๖๓ อัตรา โดยมีจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน ๓๒๔ อัตรา จังหวัดนครนายก จำนวน ๒๘๘ อัตรา และจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๒๒๖ อัตรา ตามลำดับ ยอดการบรรจุงาน จำนวน ๘๐๐ คน จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน ๒๘๗ คน จังหวัดนครนายก จำนวน ๒๓๔ คน จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๑๓๗ คน ตามลำดับ ทำให้ต้องเตรียมกำลังแรงงานตามความต้องการของประเภทอุตสาหกรรม ซึ่งแรงงาน ที่ภาคอุตสาหกรรมต้องการสูง คือ

อันดับ ๑ อุตสาหกรรมการผลิต อันดับ ๒ การขายส่ง การขายปลีก ซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ ส่วนอุตสาหกรรมที่พักรวมและบริการด้านอาหารก็มีการต้องการ กำลังแรงงานสูงเช่นกัน ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีอุตสาหกรรมที่พักรวมและบริการฯ ที่กำลังเติบโตอีกด้วย

แรงงานต่างด้าว

ข้อมูลแรงงานต่างด้าวจากกรมการจัดหางาน แรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน คงเหลืออยู่ในประเทศไทย จำแนกรายจังหวัดของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ จำนวน รวมแรงงานต่างด้าว ทั้งหมดรวม ๖๙,๙๓๙ คน แบ่งเป็น จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๓๕,๒๐๐ คน ปราจีนบุรี ๑๓,๗๖๕ คน ตราด ๙,๖๗๒ คน นครนายก ๗,๐๓๔ คน และจังหวัดสระแก้ว ๔,๒๖๘ คน คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะ ไป-กลับ หรือตามฤดูกาล รวม ๗,๙๖๙ คน แบ่งเป็น จังหวัดจันทบุรี รวม ๔,๖๐๖ คน ตราด รวม ๓,๑๙๗ คน และสระแก้ว รวม ๑๖๖ คน พบว่าจำนวนแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่มาจากกลุ่มนาเข้า MOU , การพิสูจน์สัญชาติ และเป็นประเภท ในลักษณะไป-กลับหรือตามฤดูกาล ตามลำดับ กล่าวคือ ส่วนใหญ่มาพำนักในจังหวัด อยู่แล้วส่วนลักษณะไป-กลับหรือตามฤดูกาล จะมีสัดส่วนที่เพิ่มหรือลดตามงานในฤดูกาลผลไม้ เป็นต้น

การท่องเที่ยว

๑) นักท่องเที่ยว (ผู้เยี่ยมเยือน) ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนกลุ่มภาคตะวันออก ๒ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ (แหล่งข้อมูล <https://www.mots.go.th/news/category/๗๐๕>) จำนวน ๕๒๐,๑๖๑ คน แบ่งเป็นชาวไทย จำนวน ๔๖๕๘,๙๐๕ คน ชาวต่างชาติ ๕,๑๗๔ คน โดยในปี ๒๕๖๕ จำนวนผู้เยี่ยมเยือนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยจังหวัดจันทบุรีมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนสูงที่สุดอยู่ที่

๑๘,๐๙๒๗ คน ซึ่งสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ รองลงมาคือ จังหวัดตราด จำนวน ๑๕๙,๓๓๐ คน ในขณะที่จังหวัดปราจีนบุรีมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือน ๑๐๐,๖๔๓ คน มีปริมาณต่ำที่สุดในกลุ่มจังหวัด

๒) รายได้จากการท่องเที่ยว

รายได้จากการท่องเที่ยวในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๒,๖๒๔.๐๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๓๐๒.๓๕ ล้านบาท โดยจังหวัดตราดมีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ อยู่ที่ ๑,๐๖๕.๓๑ ล้านบาท รองลงมาคือจังหวัดจันทบุรี ๖๒๔.๑๕ ล้านบาท ในขณะที่จังหวัดนครนายกมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๓๑๑.๖๘ ล้านบาท น้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ โดยรายละเอียด ซึ่งพบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคตะวันออก ๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ รวม ๒,๖๒๔.๐๙ ล้านบาท แบ่งเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ ๑๒๓.๗๑ ล้านบาทและเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ๒๕๐๐.๓๘ ล้านบาท ซึ่งพบว่ารายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคตะวันออก ๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างต่อเนื่อง และพบว่ายอดรายได้จากการท่องเที่ยว ปี ๒๕๖๖ ดังนี้

อันดับ ๑ ได้แก่ จังหวัดตราด จำนวน ๑,๐๖๕.๓๑ ล้านบาท ซึ่งจังหวัดตราดมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูง เนื่องจากมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะการท่องเที่ยวทางทะเล มีหมู่เกาะน้อยใหญ่ ๕๒ เกาะ เป็นการท่องเที่ยวที่ชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ตลอดจนมีศักยภาพในการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งประเทศกัมพูชาและประเทศเวียดนาม

อันดับ ๒ ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๖๒๔.๑๕ ล้านบาท โดยจังหวัดจันทบุรีมีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวชุมชนและเชิงนิเวศ มีความหลากหลายทางการท่องเที่ยวและปัจจุบันเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว ซึ่งคาดการณ์ว่าจะมียอดนักท่องเที่ยวและรายได้เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับจังหวัดสระแก้วและจังหวัดตราดได้

อันดับ ๓ ๔ และ ๕ ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดนครนายก จำนวน ๙๓๔.๖๓ ล้านบาท ซึ่งจังหวัดปราจีนบุรี ยังไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น จำเป็นต้องสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่หรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมให้รองรับและเพิ่มยอดการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจังหวัดปราจีนบุรี มีภาคอุตสาหกรรมที่มีความเข้มแข็งมากหากสามารถพัฒนาด้านการท่องเที่ยว จะสามารถเพิ่มรายได้ให้กับจังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้วจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชมและค้าชายแดน และจังหวัดนครนายกจะเป็นในส่วนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอยู่ใกล้กับกรุงเทพฯ สภาพเมืองสงบ มีธรรมชาติที่หลากหลายและที่พักที่สามารถรองรับกับการท่องเที่ยว การประชุม อบรม สัมมนา การบริการด้านต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก

พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เป็นกลุ่มจังหวัดที่ตั้งขึ้นใหม่ เป็นพื้นที่ที่มีสมรรถนะสูงในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวของประเทศ เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งทางบกและทางทะเล มีสภาพภูมิอากาศและทำเลที่ตั้งเหมาะสม ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และมีหมู่เกาะน้อยใหญ่ที่ยังคงความสวยงามตามธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่โดดเด่น รวมถึงการท่องเที่ยวชุมชนน่าสนใจมาก แต่พบว่ายังขาดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของ ๕ จังหวัด จึงจำเป็นต้องสร้างแหล่งท่องเที่ยวหรือเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้สามารถรองรับและเป็นการสร้างจุดขายให้กับการท่องเที่ยว

ซึ่งการท่องเที่ยวที่จะเป็นตัวยุจุดเด่นของภาคตะวันออก ๒ ได้เพิ่มขึ้น เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรม
ขอม/ทวารวดี การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสมุนไพร เป็นต้น

การค้าชายแดน

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีแนวพรมแดนติดกับประเทศกัมพูชาจำนวน ๓ จังหวัด
ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด และจังหวัดสระแก้ว เป็นเขตแดนทางบกมีความยาวทั้งสิ้น ๓๑๖ กิโลเมตร
โดยมีช่องทางการค้าชายแดน ดังนี้

(๑) จังหวัดจันทบุรี มีจุดผ่านแดนถาวรจำนวน ๒ แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวรบ้านแหลม,
จุดผ่านแดนถาวรบ้านฝักกาด และมีจุดผ่อนปรนการค้า จำนวน ๓ แห่ง คือ จุดผ่อนปรนการค้าบ้านซันตารี ,
จุดผ่อนปรนการค้าบ้านสวนส้ม , จุดผ่อนปรนการค้าบ้านบึงขังล่าง

(๒) จังหวัดตราดมีจุดผ่านแดนถาวรจำนวน ๑ แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวรหรือด่านพรมแดน
บ้านหาดเล็ก และมีจุดผ่อนปรน จำนวน ๒ แห่ง คือ จุดผ่อนปรนทางการค้าบ้านมะม่วง, จุดผ่อนปรนบ้านหมื่น
ด่านมีแนวชายแดนตามธรรมชาติติดทิวเขาบรรทัดตลอดแนวยาว ๑๖๕ กิโลเมตร มีอาณาเขตติด
กับราชอาณาจักรกัมพูชา ถึง ๓ จังหวัด ได้แก่

- อำเภอบ่อไร่ ติดกับ บ้านคลองรถถัง อำเภอสารรูด จังหวัดพระตะบอง
- อำเภอเมืองตราด ติดกับ บ้านหมอตา อำเภอเวียงเวล จังหวัดโพธิสัตว์
- อำเภอคลองใหญ่ ติดกับ บ้านจามเยียม อำเภอมลลิสมา จังหวัดเกาะกง

(๓) จังหวัดสระแก้ว มีจุดผ่านแดนถาวรจำนวน ๒ แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวรบ้านคลองลึก
และจุดผ่านแดนถาวรบ้านเขาหิน และมีจุดผ่อนปรน จำนวน ๒ แห่ง คือ จุดผ่อนปรนบ้านหนองปรือ และจุดผ่อนปรน
บ้านตาพระยา

การค้าชายแดนไทย-กัมพูชา ผ่านด่านศุลกากรที่สำคัญ

การค้าชายแดน (ด้านกัมพูชา) มีมูลค่ารวม ๑๖,๑๒๓ ล้านบาท การค้าชายแดนผ่านด่านนี้
เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๒.๗๖ เมื่อเทียบกับมูลค่าการค้าชายแดนในปี ๒๕๖๔ สำหรับการส่งออกและการนำเข้า มีดังนี้
(๑) การส่งออกมีมูลค่า ๑๓,๑๔๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๑๖.๘๙ สินค้าส่งออกสำคัญได้แก่ ๑)
รถยนต์ อุปกรณ์ฯ ๒) เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ๓) รถจักรยานยนต์ เป็นต้น (๒) การนำเข้ามีมูลค่า ๒,๙๗๘
ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๕๗.๗๖ สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ ๑) อลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ ๒) ผัก
และของปรุงแต่งจากผัก ๓) ลวดและสายเคเบิล

๑) อันดับที่ ๑ ด้านศุลกากรอรัญประเทศ ในปี ๒๕๖๕ การค้าชายแดนผ่านด่านนี้
มีดังนี้ (๑) การส่งออกมีมูลค่า ๘,๐๕๒ ล้านบาท (๒) การนำเข้ามีมูลค่า ๒,๒๑๙ ล้านบาท

๒) อันดับที่ ๒ ด้านศุลกากรคลองใหญ่ ในปี ๒๕๖๕ การค้าชายแดนผ่านด่านนี้
มีดังนี้ (๑) การส่งออกมีมูลค่า ๒,๕๑๑ ล้านบาท (๒) การนำเข้ามีมูลค่า ๓๔๐ ล้านบาท

๓) อันดับที่ ๓ ด้านศุลกากรจันทบุรี ในปี ๒๕๖๕ การค้าชายแดนผ่านด่านนี้ มีดังนี้ (๑)
การส่งออกมีมูลค่า ๑,๘๐๑ ล้านบาท (๒) การนำเข้ามีมูลค่า ๑๖๓ ล้านบาท

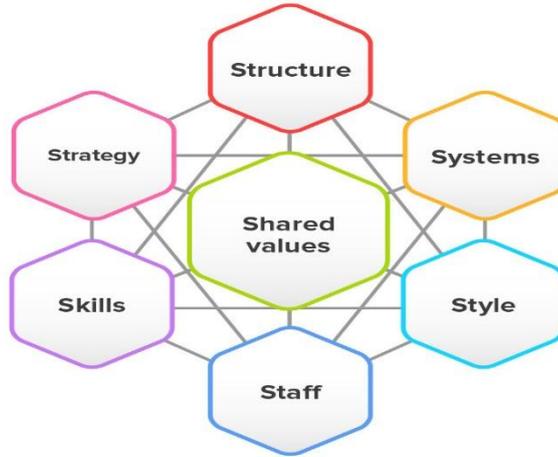
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สถานะการณและศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ เป็นการประเมิน
สภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน(Weakness)
โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ของกลุ่มจังหวัด ดังนี้

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Factor Analysis)

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) โดยใช้หลักการ 7Model (The McKinsey 7 s Framework) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กร (กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒) ใน ๗ มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การจัดการบริหาร บุคลากร ทักษะ ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

calltheone.com/en/management-heroes

ภาพที่ 11-1 The McKinsey 7S Framework

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
<p>๑. เป็นเมืองเกษตรกรรมและการประมง ซึ่งมีศักยภาพด้านการเป็นแหล่งวัตถุดิบต้นน้ำเกษตรกรรมที่มีผลผลิตการเกษตรมูลค่าสูง (ทุเรียน, มังคุด, เงาะ, หน่อไม้, กระเทียม, มะยงชิด) และแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและหลากหลายของประเทศ ทั้งปศุสัตว์ (โคเนื้อ ไก่พื้นเมือง ไก่ไข่) และประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง ซึ่งมีปริมาณการผลิตมากพอสำหรับใช้บริโภคภายในประเทศ และส่งออกไปยังต่างประเทศ สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรได้อย่างมั่นคง ได้แก่ ทุเรียน ซึ่งจังหวัดจันทบุรีและตราด สามารถสร้างรายได้จากการส่งออกให้แก่ภาคตะวันออก ๒ ได้เป็นจำนวนมาก</p> <p>๒. เป็นแหล่งผลิตสมุนไพรของประเทศไทย และผลิตภัณฑ์ด้านสมุนไพรที่มีศักยภาพและมีชื่อเสียงของประเทศ (จังหวัดปราจีนบุรี/จังหวัดสระแก้ว/จังหวัดจันทบุรี) โดยจังหวัดปราจีนบุรีได้รับคัดเลือกให้เป็น ๑ ใน ๔ เมืองสมุนไพรของประเทศไทย (Herbal City) ภายใต้แผนแม่บทว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ซึ่งมีโรงพยาบาล</p>	<p>๑. ขาดแคลนแหล่งน้ำ เพื่อใช้ภาคการเกษตร อุปโภค บริโภค ภาคอุตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยวหรือบริการ ยังไม่เพียงพออันเนื่องมาจากการขยายตัวของเมือง แหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วได้ส่งผลให้เกิดความต้องการใช้น้ำปริมาณมาก</p> <p>๒. โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่มีความพร้อมในการรองรับอารยสถาปัตยกรรมสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยว กลุ่มต่าง ๆ</p> <p>๓. ขาดการบูรณาการในเชิงพื้นที่ในการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการ</p> <p>๔. มีความหลากหลายและแตกต่างในด้านการพัฒนา บางจังหวัดเน้นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และ บางจังหวัดเน้นการพัฒนาด้านเกษตรกรรม</p>

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>เจ้าพระยาอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรี เป็นต้นแบบในการผลิตยาสมุนไพรเป็นหน่วยบริการที่มีการขับเคลื่อนการใช้สมุนไพร การพัฒนางานวิจัย และการถ่ายทอดองค์ความรู้ โรงพยาบาลแพทย์แผนไทยวัฒนานคร และโรงพยาบาลวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้วเป็นหน่วยในการรักษาพยาบาล เป็นศูนย์เรียนรู้ด้านการแพทย์แผนไทย และสมุนไพรไทย และโรงพยาบาลพระปกเกล้า จังหวัดจันทบุรี โรงพยาบาลเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ที่ส่งเสริมแพทย์แผนไทย และสามารถเป็นฐาน Bio-economy ที่สำคัญของประเทศได้</p> <p>๓. เป็นเมืองท่าชายทะเลฝั่งตะวันออก ทำให้ภาคตะวันออก ๒ เป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเชื่อมโยงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญของประเทศ</p> <p>๔. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายตอบโจทย์นักท่องเที่ยวหลายกลุ่ม ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม โดยเฉพาะโบราณสถานแบบอารยธรรมทวารวดีและอารยธรรมขอมในจังหวัดสระแก้วและปราจีนบุรี แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและนิเวศ</p> <p>๕. ชัยภูมิทางเศรษฐกิจมีความได้เปรียบสูง ด้วยเป็นที่ตั้งของเขตเศรษฐกิจพิเศษ ด้านชายติดเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งเป็นพื้นที่สำคัญที่สุดทางเศรษฐกิจและมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ส่วนด้านवादติดกับชายแดนของประเทศกัมพูชา และมีจุดผ่านแดนถาวร ๕ แห่ง (จุดผ่านแดนถาวรบ้านผักกาด อำเภอโป่งน้ำร้อน, จุดผ่านแดนถาวรบ้านแหลม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี, จุดผ่านแดนถาวรบ้านหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด, จุดผ่านแดนถาวรบ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ และจุดผ่านแดนถาวรบ้านเขาดิน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว) ที่ทำหน้าที่ส่งออกสร้างรายได้ให้กับประเทศและประชาชนในพื้นที่ได้ต่อเนื่อง</p>	

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
<p>๖. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันทุกปี</p> <p>๗. เป็นฐานการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมรองรับการขยายตัวของ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะปราจีนบุรีมีฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรมครอบคลุมร้อยละ ๙๐ ของ กลุ่มจังหวัด สามารถรองรับการพัฒนาของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และส่งออกผ่านเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ) ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน</p>	<p>๕. ผู้ประกอบการรายย่อยมีระบบบริหารจัดการแบบธุรกิจครอบครัวหรือกิจการเดี่ยว ขาดการใช้นวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้า</p> <p>๖. การขับเคลื่อนและการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด ยังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ</p>
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
<p>๘. หน่วยงานราชการทุกภาคส่วน สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม เช่น การลดต้นทุนเพื่อเพิ่มผลผลิตในการแปรรูปสินค้าเกษตร การพัฒนาสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SME ในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาสินค้าและผลิตอุตสาหกรรมใหม่ ๆ และการสร้างนักการค้าการตลาดเพื่อการส่งออกผลไม้ไทย รวมถึงการพัฒนาศักยภาพแรงงานในสถานประกอบการเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน</p>	<p>๗. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเสื่อมโทรมมากขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของเมือง แหล่งอุตสาหกรรม และแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนมากขึ้นตามลำดับ</p> <p>๘. ทุกภาคส่วนมีการสนับสนุน แต่บุคลากรที่มีอยู่ขาดทักษะในการประชาสัมพันธ์ และขาดความรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองนโยบาย</p> <p>๙. ช่องทางการจำหน่ายสินค้าด้าน on ground ยังมีน้อย และไม่ตอบสนองต่อกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย</p> <p>๑๐. ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ ที่ตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมอัจฉริยะ อุตสาหกรรมดิจิทัล</p>

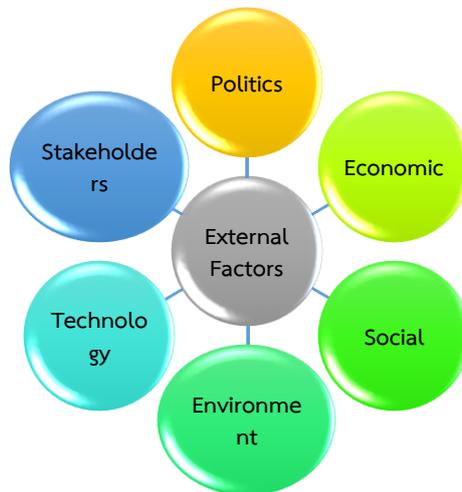
จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๔. Staff (บุคลากร)	
<p>๙. บุคลากรมีทักษะความชำนาญเฉพาะตำแหน่งสูง</p>	<p>๑๐. โครงสร้างประชากรของกลุ่มจังหวัดที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ คือ มีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งหมด (ร้อยละ ๑๕.๔๖) ส่งผลต่อแนวโน้มการขาดกำลังแรงงานและปัญหาเชิงสุขภาพ การเป็นโรคไม่ติดต่อ</p> <p>๑๑. ปัญหาสัตว์ป่าหากินนอกพื้นที่ป่า</p>
๕. Skill (ทักษะ)	
<p>๑๐. มีสถาบันการศึกษาที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศหลายสถาบัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นต้น ที่มีองค์ความรู้และบุคลากรที่มีศักยภาพในการพัฒนาความคิด ส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนางานวิจัยในพื้นที่ และโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า</p>	<p>๑๒. เกษตรกรยังขาดปัจจัยสนับสนุน ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในเรื่องการเพาะปลูกผลไม้ที่ดีและเหมาะสม และขาดการวิจัยและพัฒนา ทั้งในด้านการผลิตให้ออกผลผลิตนอกฤดู การเก็บรักษา การลำเลียงถึงที่หมายก่อนการเน่าเสีย รวมถึงการนำนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการผลิตภาคการเกษตรยังมีน้อย อีกทั้งเกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจนและขาดเงินทุนในการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลง จึงไม่มีแรงจูงใจในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง</p>
๖. System (ระบบการทำงาน)	
<p>๑๑. อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีระบบงาน ที่ชัดเจน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มี ๔ กลุ่มงานตามภารกิจ ได้แก่ กลุ่มนโยบายและแผน กลุ่มโรงงาน กลุ่มส่งเสริมอุตสาหกรรม และกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ - บุคลากรมีองค์ความรู้เฉพาะด้าน เช่น วิศวกรตรวจโรงงาน เจ้าหน้าที่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน - เครือข่ายเชื่อมโยงผู้มีส่วนได้เสีย - มีระเบียบกฎหมาย ควบคุม กำกับ พิจารณาอนุญาตสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 	<p>๑๓. ขาดความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนงบประมาณ ในกรณีเกิดปัญหาเร่งด่วน หรือในกรณีมีนโยบายใหม่ๆ ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาการมอบหมายงานที่ขาดความต่อเนื่อง - ปัญหาความพร้อมและสถานที่ดำเนินงานไม่สามารถตอบสนองตามนโยบาย

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
๑๒. กลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ มีค่านิยมร่วมกันในด้านการพัฒนาตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาร่วมกัน มีค่านิยมร่วมกันที่จะสร้างจุดเด่นให้การดึงดูดการลงทุนอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนาให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	

โอกาส (Opportunities)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รูปมิติการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. Politic (ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง)	
<p>๑. รัฐบาลกำหนดนโยบายการพัฒนาเมืองสมุนไพร (Herbal City) ในทุกภูมิภาคของประเทศภายใต้แผนแม่บทแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรไทย ฉบับที่ ๑ พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔</p> <p>๒. นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ชายแดน เป็นโอกาสในการส่งเสริมการค้าและการลงทุน ซึ่งเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยว จะทำ</p>	<p>๑. กฎระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติของประเทศเพื่อนบ้านยังไม่อำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน สิ่งสำคัญในการทำการค้ากับต่างประเทศ คือ การที่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของประเทศนั้น ๆ อีกทั้ง มาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษี เพิ่มขึ้น เช่น มาตรฐานการผลิตสินค้า อนามัย แรงงานสิ่งแวดล้อม และทรัพย์สินทางปัญญา</p>

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>ให้ภาคตะวันออก ๒ ซึ่งเป็นเมืองชายแดนและชายทะเล ได้รับอานิสงค์โดยตรง</p> <p>๓. ตั้งอยู่ใกล้กับท่าเรือน้ำลึก การขนส่งทางถนน รถไฟ และสนามบิน เชื่อมโยง กทม. – EEC – ตะวันออก ๒ – SEZ – ประเทศกัมพูชา – ประเทศเวียดนาม และผลิตกำลังแรงงานที่รองรับการขยายตัวของ EEC</p> <p>๔. สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการได้ปรับตัวเพื่อรองรับการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวและความยั่งยืน</p>	
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
<p>๕. ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการเสริมสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าสินค้าดูแลและให้บริการแก่ผู้สูงอายุ อาทิ ตลาดอาหารสุขภาพ สมุนไพร สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติและการพักผ่อนของผู้สูงอายุ</p>	<p>๒. ความผันผวนของราคาผลิตผลทางการเกษตรเป็นปัญหาสำคัญต่อเสถียรภาพของภาคการผลิต เนื่องจากราคาวัตถุดิบถือเป็นต้นทุนที่สำคัญของภาคอุตสาหกรรม</p> <p>๓. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid - 19) ส่งผลกระทบต่ออย่างหนักต่อเศรษฐกิจทั้งภายในและการส่งออกไปต่างประเทศ</p> <p>๔. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid - 19) ทำให้เกิดการกีดกันการค้ารูปแบบใหม่ ทำให้เป็นอุปสรรคเพิ่มขึ้นต่อการส่งออก</p>
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
<p>๖. กระแสการดูแลสุขภาพในปัจจุบันที่สนใจการใช้สมุนไพรและ/หรือผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติมากขึ้นทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะความต้องการใช้สมุนไพรในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นทางเลือกในการรักษาโรคและเสริมสร้างสุขภาพ ซึ่งช่วยสร้างความมั่นคงทางด้านสุขภาพ และการลดภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ</p> <p>๗. การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นแนวโน้ม (Trend) ของโลก ทำให้มีโอกาสในการผลิต พัฒนา และปรับปรุงสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับความต้องการในสังคมผู้สูงอายุ</p>	<p>๕. การขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือที่จะรองรับความต้องการของตลาดแรงงานอันเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรมพาณิชยกรรม</p> <p>๖ ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุส่งผลให้มีค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขสูงขึ้น ทำให้กำลังการผลิตลดลงผลิตภาพแรงงานค่อนข้างต่ำ หากไม่ได้รับการพัฒนาเทคโนโลยี ทำให้ไม่สามารถแข่งขันหรือพัฒนาศักยภาพอย่างเพียงพอ อาจส่งผลให้การเติบโตทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงได้</p> <p>๗. หลักสูตรการศึกษายังไม่สามารถสร้างคนที่มีความรู้ความสามารถ ที่สอดคล้องกับความต้องการของ</p>

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๘. ปัจจุบันนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการแสวงหาประสบการณ์ที่มากกว่าการท่องเที่ยวรูปแบบเดิม มีการสัมผัสวิถีชีวิตผู้คนและประเพณีท้องถิ่นโดยแท้จริง และมีความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชนมากขึ้น</p> <p>๙. กระแสความนิยมของผู้บริโภคในการรักษาสุขภาพ และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ จะช่วยทำให้เกิดความตระหนักในการดูแลสุขภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันจะสร้างกระแสความนิยมบริโภคสินค้าเชิงอนุรักษ์และสินค้าสุขภาพ เช่น สมุนไพร จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องพืชสมุนไพรและการดูแลสุขภาพ ซึ่งจะสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้โดยมีความหลากหลายทางชีวภาพเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ</p>	<p>ตลาดแรงงาน และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก</p> <p>๘. ประเทศเพื่อนบ้านมีต้นทุนการผลิต แรงงาน และที่ดินต่ำกว่าประเทศไทย อีกทั้งยังมีความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>๙. การเพิ่มขึ้นของมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทต่างๆ ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว</p> <p>๑๐. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>
๔. Technology (เทคโนโลยี)	
<p>๑๐. ทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการเสริมสร้างนวัตกรรมเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้สูงขึ้น</p> <p>๑๑. เทคโนโลยี มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และแนวโน้มต้นทุนถูกลงจากเดิม และใช้งานง่ายขึ้น สะดวกขึ้น</p>	
๕. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
<p>๑๒. กระแสอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในปัจจุบันประชาชนให้ความสำคัญกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง</p> <p>๑๓. ตลาดเปิดกว้างสำหรับผู้ประกอบการที่มีผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมาโดยเน้นในเรื่องไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑๐. ปัญหาในด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมบางสถานประกอบการ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของชุมชนโดยรวม</p> <p>๑๑. แนวโน้มของผู้บริโภคใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการที่ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อแนวโน้มดังกล่าวยอดขายสินค้าจะลดลง</p>
๖. Stakeholders (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)	
<p>๑๔. มีเครือข่ายที่ช่วยเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบจากการประกอบกิจการ ซึ่งอาจมีต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ</p> <p>๑๕. มีการสร้างกิจกรรมบูรณาการในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑๒. การประชาสัมพันธ์ ยังไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งประชาชน และภาคอุตสาหกรรม ส่งผลให้บางส่วนไม่ทราบข่าวสาร โครงการ การดำเนินงาน หรือให้บริการ</p> <p>๑๓. ขาดการสื่อสารที่มีคุณภาพ ควรเพิ่มช่องทางการสื่อสารลงสู่ชุมชน</p>

๓. TOWS Matrix

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
<p>S๑, O๑ : ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ประมง และปศุสัตว์</p> <p>S๒, O๑, ๘ : ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพิ่มประสิทธิภาพการประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปสมุนไพร เพื่อเพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>S๑, O๘, ๙ : ส่งเสริมผู้ประกอบการ SME ให้มีการสร้างมูลค่าด้วยการใช้นวัตกรรม : ส่งเสริมองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>	<p>W๑๐, T๕ : ให้ความรู้ผู้ประกอบการในการปรับปรุงและนำเทคโนโลยี เข้ามาทดแทนแรงงาน</p>
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง (W-T)
<p>S๖, ๗ T๑ : บูรณาการทำงานร่วมกันของอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ หน่วยงาน ราชการและภาคเอกชน นำทุนสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา ศิลปะวัฒนธรรม วิถีชีวิตของ ชุมชนเพื่อสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มเชิงพาณิชย์ การท่องเที่ยวในท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์ เพื่อรองรับนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจของ ภาครัฐ</p>	

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมการผลิตวัตถุดิบ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปเพิ่มมูลค่า ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยววิถีใหม่ SME แข็งแรง เติบโตอย่าง ยั่งยืน ฐานการผลิตและจำหน่ายผลไม้ เกษตรสุขภาพสมุนไพร ประมงและปศุสัตว์เพื่อการส่งออก กระจายรายได้สู่เศรษฐกิจฐานราก”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการและประสิทธิภาพการประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ เพื่อการส่งออกให้มีศักยภาพในการแข่งขันได้ในตลาดโลก
๒. ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการผลิต การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG เพิ่มขีดความสามารถแข่งขันในตลาดโลก
๓. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชน เน้นคุณภาพในการผลิต และการจำหน่ายสินค้าด้านการเกษตรและสมุนไพรเพื่อสุขภาพ
๔. บูรณาการการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ให้อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืนปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

กลุ่มเป้าหมาย

● เป้าประสงค์

๑. ภาคอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของสินค้า ตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก

๒. ผู้ประกอบการมีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในสาขาอุตสาหกรรม

๒. จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและย่อม และวิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาเพื่อ

ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาขีด ความสามารถของ เครือข่ายผู้ผลิต/ ผู้ประกอบการ และ บุคลากรใน ภาคอุตสาหกรรม อย่างต่อเนื่องและตรง ต่อความต้องการ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมในส่วน ภูมิภาค • โครงการยกระดับเพิ่มขีด ความสามารถผู้ประกอบการ แปรรูปผลไม้อัตโนมัติด้วยนวัตกรรมในยุค อุตสาหกรรม ๔.๐	-	-	๐.๑๑๕	๐.๑๑๕	๐.๑๑๕
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมผู้ประกอบการ SME ให้มีการสร้าง มูลค่าด้วยการใช้ นวัตกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด • การแปรรูปวัสดุธรรมชาติเพื่อ ทดแทนและลดการเกิดขยะจาก โฟมและภาชนะ	-	-	๑.๐๗๓	๑.๐๗๓	๑.๐๗๓
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ให้มีการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ให้ได้ มาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน	-	-	๐.๒๓	๐.๒๓	๐.๒๓

**๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม**

• เป้าประสงค์

๑. สถานประกอบการมีระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมได้รับการยอมรับจากชุมชน
๒. มีเครือข่ายเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการของโรงงานอุตสาหกรรม

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการที่นำธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อมไปใช้ในโรงงาน
อุตสาหกรรมและชุมชน
๒. ระดับความสำเร็จการดำเนินการตามแผนการส่งเสริมและพัฒนา
ภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. เครือข่ายชุมชนบริเวณโดยรอบสถานประกอบการอุตสาหกรรมมีความเข้มแข็งใน
ระดับที่สูงขึ้น

• กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมให้ ภาคอุตสาหกรรมนำ ระบบธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อมมาใช้ใน สถานประกอบการ	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำ และวางระบบธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อม	-	-	๐.๐๓๔	๐.๐๓๔	๐.๐๓๔
กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างเครือข่าย ภาค อุตสาหกรรม ด้านอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการสร้างและพัฒนา เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์ สิ่งแวดล้อม • โครงการส่งเสริมและพัฒนา สถานประกอบการสู่อุตสาหกรรม สีเขียว (Green Industry)	-	-	๐.๐๘๕	๐.๐๘๕	๐.๐๘๕
กลยุทธ์ที่ ๓ ระบบฐานข้อมูลด้าน อุตสาหกรรมที่มี ผลกระทบต่อ พัฒนาอุตสาหกรรม	โครงการที่ สจจ. ของงบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด โครงการจัดทำฐานข้อมูลภาค อุตสาหกรรมเพื่อการเตือนภัย ฯ	-	-	๐.๐๗	๐.๐๗	๐.๐๗

๓) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพด้วยนวัตกรรม

- เป้าประสงค์

๑. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น

๒. อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสามารถเพิ่มมูลค่าและรายได้มากขึ้น

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้ประกอบการ SME ที่ได้รับการยกระดับให้ได้การรับรองมาตรฐาน

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรมุ่งสู่มาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด • ยกระดับผู้ประกอบการด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการตลาดสู่สากล	-	-	๖.๖๕๐	๖.๖๕๐	๖.๖๕๐
	• ยกระดับกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food	-	-	๒.๕๐๐	๒.๕๐๐	๒.๕๐๐
	• ยกระดับผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้รักษ์โลก (Eco Product)	-	-	๔.๕๐๐	๔.๕๐๐	๔.๕๐๐
	• ยกระดับพืชสมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นสู่ Functional Food	-	-	๔.๔๓๗	๔.๔๓๗	๔.๔๓๗

๔) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ การส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมเพื่อการท่องเที่ยว

ทางธรรมชาติ

● เป้าประสงค์

เพื่อการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco Center)

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

เกิดความร่วมมือระหว่าง ๓ ภาคส่วน (รัฐ เอกชน ผู้ประกอบการ) ในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco Center)

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและเอกชน	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
	• ศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศน์ (Eco Center)	-	-	๓.๕	๓.๕	๓.๕
	• โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอุตสาหกรรม	-	-	๐.๓๑	๐.๓๑	๐.๓๑
	• Green Industry Expo	-	-	๑๐.๐	๑๐.๐	๑๐.๐
	• ส่งเสริม SME และวิสาหกิจ ชุมชนด้วยนวัตกรรมของเหลือใช้ ภาคเกษตร	-	-	๕.๓๑	๕.๓๑	๕.๓๑

๕) แนวทางการพัฒนาตามที่ ๕ สนับสนุน สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาด
กลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่อุตสาหกรรมผลิต

● เป้าประสงค์

สถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน
มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับคำแนะนำ
ในการประกอบธุรกิจ

๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (มผช.)

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน เข้าสู่ฐานการผลิต และพัฒนาเข้าสู่ ระบบมาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้ได้ มาตรฐานสู่ยุค Digital	๒.๕๑	-	๒.๕๑	๒.๕๑	๒.๕๑
กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับผลิตภัณฑ์ เข้าสู่มาตรฐานและ สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด	โครงการที่ สอจ. ของบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด • โครงการยกระดับการผลิตและ บรรจุภัณฑ์สีเขียว	-	-	๗.๗๒๕	๗.๗๒๕	๗.๗๒๕

๔.๑ แบบสรุปโครงการแบบย่อ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการแปรรูปผลไม้ จันทบุรี-ตราด ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๒.๑ ความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศไทย ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า เป้าหมายที่ ๔.๑.๔ เกษตรแปรรูป ๓) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ข้อ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๔) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕ ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ เพิ่มขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมและการลงทุน ๕) มติคณะรัฐมนตรี (ครม.) สัญจรนอกสถานที่ ระหว่างวันที่ ๕-๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ จันทบุรี-ตราด ที่เห็นชอบหลักการจัดตั้งระเบียงผลไม้ภาคตะวันออก (EFC) โดยมีเป้าหมายยกระดับภาคตะวันออกให้เป็นมหานครผลไม้ของโลก <p>๒.๒ ความสำคัญของการส่งเสริมการแปรรูปผลไม้ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <p>ด้วยสภาพภูมิประเทศภูมิอากาศที่เหมาะสมในการปลูกพืชผลไม้ จังหวัดจันทบุรีและตราด จึงเป็นจังหวัดที่มีผลไม้หลากหลายชนิด เช่น ทุเรียน มังคุด เงาะ ลองกอง และลำไย ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เนื่องจากมีเอกลักษณ์ รสชาติดี และมีชื่อเสียงในภาคตะวันออก เป็นที่นิยมของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ พบว่าบางช่วงฤดูกาลผลไม้มีจำนวนมาก เกิดปัญหาผลผลิตล้นตลาด ราคาตกต่ำ ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นประจำ</p> <p>แนวทางในการแก้ไขปัญหาจึงมีความจำเป็นต้องนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่หลากหลายมาใช้ เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปผลไม้ การยืดอายุการเก็บรักษา การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ฉลาก และบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น ดังนั้น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงมีส่วนช่วยสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าและคุณค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ คือ การนำผลงานวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไปใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๓.๑ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลไม้จังหวัดจันทบุรี ด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มทักษะ</p> <p>๓.๒ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ฉลากและบรรจุภัณฑ์ มาตรฐานการผลิต และกระบวนการผลิต ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลไม้เศรษฐกิจของจังหวัดจันทบุรี</p> <p>๓.๓ เพื่อสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลไม้</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลไม้ จำนวน ๑๐๐ ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้</p> <p>๑. ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลไม้ จำนวน ๑๐ ราย ได้รับการพัฒนาและคำปรึกษาเชิงลึก อย่างน้อย ๒ ด้าน/ราย จากทั้งหมด ๔ ด้าน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๒) การพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ ๓) การพัฒนาเทคโนโลยีต้นแบบ เช่น เครื่องอบ เครื่องคั้นผลไม้ เป็นต้น ๔) การตรวจวิเคราะห์คุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน อย.
<p>๕. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>ในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี และตราด</p>
<p>๖. กิจกรรม</p>	<p>กิจกรรมที่ ๑ <u>สำรวจเพื่อเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมโครงการ รวมถึงติดตามการดำเนินงานของที่ปรึกษา</u></p> <p>กิจกรรมที่ ๒ <u>ถ่ายทอดผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนฯ จังหวัดจันทบุรีและตราด จำนวน ๒ ครั้ง รวม ๑๐๐ ราย (จังหวัดละ ๕๐ ราย) จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์ เช่น ผลไม้อบกรอบ น้ำผลไม้เข้มข้น เป็นต้น</u></p> <p>กิจกรรมที่ ๓ <u>ยกระดับผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนฯ จำนวน ๑๐ ราย (จังหวัดละ ๕ ราย) ด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาการดำเนินธุรกิจ เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้กับผู้ประกอบการฯ อย่างน้อย ๒ ด้าน/ราย จากทั้งหมด ๔ ด้าน ดังนี้</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๒) การพัฒนาบรรจุภัณฑ์

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓) การพัฒนาเทคโนโลยีต้นแบบ เช่น เครื่องอบ เครื่องคั้นผลไม้ เป็นต้น ๔) การตรวจวิเคราะห์คุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน อย. กิจกรรมที่ ๔ กิจกรรม Showcase ถ่ายทอดมุมมองความสำเร็จการพัฒนานวัตกรรมใหม่ จำนวน ๑ ครั้ง
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตราด
๘. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	๑๘๐ วัน (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖)
๙. งบประมาณ	งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ งบประมาณ ๒,๘๕๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (output)	๑. ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลไม้ จำนวน ๑๐๐ ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๒. ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลไม้ จำนวน ๑๐ ราย ได้รับการพัฒนาและคำปรึกษาเชิงลึก อย่างน้อย ๒ ด้าน/ราย จากทั้งหมด ๔ ด้าน ดังนี้ ๑) การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๒) การพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ ๓) การพัฒนาเทคโนโลยีต้นแบบ เช่น เครื่องอบ เครื่องคั้นผลไม้ เป็นต้น ๔) การตรวจวิเคราะห์คุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน อย.
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลไม้ มีทักษะในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น สร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๒. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตผลทางการเกษตร ๓. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจันทบุรี ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น

ที่	หัวข้อ	รายละเอียด
๑	ชื่อโครงการ	ยกระดับผลไม้ด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์สู่มาตรฐานสากล กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (ตราด จันทบุรี นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว)
๒	กิจกรรมหลัก	
๓	งบประมาณ	๙,๕๒๗,๐๐๐ บาท (เก้าล้านห้าแสนสองหมื่นเจ็ดพันบาทถ้วน)
๔	ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	<p>ประเทศไทยเป็นแหล่งเพาะปลูกผลไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง ลำไย สับปะรด ถั่วลิสง และมะพร้าว เป็นต้น ผลผลิตจะเริ่มทยอยออกสู่ตลาดตามฤดูกาลของแต่ละชนิด โดยเฉพาะช่วงเดือนเมษายนจนถึงกันยายน จะมีผลผลิตที่ออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก ในแต่ละปีผลผลิตผลไม้ของไทยประสบปัญหาด้านการจัดจำหน่ายไม่ทัน ผลผลิตเน่าเสีย หรือราคาผลผลิตตกต่ำ เนื่องจากช่วงระยะเวลาการเก็บเกี่ยวอยู่ในระยะใกล้เคียงกัน ทำให้ราคาตกต่ำ สร้างความเดือดร้อนให้กับเกษตรกรผู้ผลิต ในขณะที่เดียวกันผู้ผลิตกลางน้ำหรืออุตสาหกรรมการแปรรูปตั้งแต่ระดับวิสาหกิจชุมชนจนถึงระดับผู้ประกอบการ SME ต้องประสบปัญหาจากปริมาณผลผลิตและราคาผลไม้ไม่มีความผันผวน ส่งผลให้ผู้ประกอบการที่มีการนำผลไม้มาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าต้องประสบปัญหา อุปสรรคด้านวัตถุดิบ อีกทั้งขาดความรู้ในการวิจัยขั้นพื้นฐาน และการผลิตให้สอดคล้องตามความต้องการของตลาดที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การบริโภคอาหารอนาคต (Future food) เช่น อาหารเพื่อสุขภาพ (Health food) หรือฟังก์ชันแนลฟู้ด (Functional food) หรืออาหารที่มีสรรพคุณทางยา (Medical food) หรือ อาหารออร์แกนิกส์ (Organics food) เป็นต้น</p> <p>การนำผลผลิตของผลไม้ที่สำคัญที่มีอยู่ในท้องถิ่นจังหวัดต่างๆ มาเพิ่มคุณค่าด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี มาผนวกกับทุนทางวัฒนธรรม (Culture Capital) ผ่านความคิดสร้างสรรค์ มาพัฒนาต่อยอดผลผลิตผลไม้ของไทยให้เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม (high value) ที่มีความโดดเด่นแตกต่าง ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปโดยเฉพาะกลุ่มผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (niche market) จะเป็นแนวทางการลดปัญหาอุปสรรคของผลผลิตผลไม้ที่มีผลผลิตมากกว่าความต้องการของตลาดในช่วงฤดูกาล ทั้งนี้ การพัฒนาต่อยอดผลไม้ให้เป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงนั้น จะต้องอาศัยกระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้ผลิตในระดับชุมชนและผู้ประกอบการ SME ที่มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม (high value) ต้นแบบ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งในด้านรูปลักษณ์ บรรจุภัณฑ์ รวมถึงการเตรียมความพร้อมด้านการผลิตสินค้าอาหารปลอดภัย (Food safety) ตามมาตรฐานสากล และเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ การเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันให้กับวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการ SME ในอุตสาหกรรมผลไม้ ให้สามารถนำผลิตภัณฑ์ออกสู่เชิงพาณิชย์ได้จริง จะต้องมีการนำผลิตภัณฑ์ที่เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจจริงไปทดสอบตลาดจริงผ่านกระบวนการเชื่อมโยงผู้ประกอบการสู่ภาคการค้า (Business Matching) ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นการสร้างระบบ</p>

		เศรษฐกิจของชุมชนให้แข็งแกร่งและเติบโตได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ที่มุ่งเน้นปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม หรือประเทศไทย ๔.๐ โดยมีภาคเกษตร อาหาร เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายสำคัญ
๕	วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ (High value Products form Local Fruit) เช่น ทูเรียน ลองกอง สับปะรด เงาะ มังคุด สละ กระท้อน ลำไย ระกำ เป็นต้น ด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ และแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ให้กับเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถจำหน่ายสู่เชิงพาณิชย์</p> <p>๒) เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้การบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)</p> <p>๓) เพื่อผลักดันผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ เช่น ทูเรียน ลองกอง สับปะรด เงาะ มังคุด สละ กระท้อน ลำไย ระกำ เข้าสู่ตลาดสากล ผ่านช่องทางการตลาดออนไลน์ (Digital marketing)</p> <p>๔) เพื่อพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการผลิต การตลาด การบริหารจัดการผลไม้ให้เข้าสู่ยุค ๔.๐</p> <p>๕) เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเข้าสู่ตลาดสากล อาทิ Business matching</p>
๖	กลุ่มเป้าหมายผู้ได้รับประโยชน์	กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน OTOP ผู้ผลิตอาหารแปรรูปผลไม้ จำนวน ๒๕ กิจการ หรือ กลุ่ม
๗	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน OTOP ผู้ผลิตผลไม้แปรรูปได้รับการยกระดับผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ (High value Products form Local Fruit) ด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ และแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และมีบรรพบุรุษเชิงสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด</p> <p>๒. มีผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ที่ผ่านการพัฒนา เช่น ทูเรียน ลองกอง สับปะรด เงาะ มังคุด สละ กระท้อน ลำไย ระกำ เป็นต้น ได้รับการเตรียมความพร้อมเพื่อขอรับรองมาตรฐานสากล</p> <p>๓. รูปแบบการจัดจำหน่ายผ่านช่องทาง Digital Marketing Chanel ให้กับผู้ประกอบการ</p> <p>๔. ผู้ประกอบการมีการเชื่อมโยงธุรกิจสู่ภาคการค้า (กิจกรรม Business Matching)</p> <p>๕. กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน OTOP ผู้ผลิตผลไม้แปรรูป ได้รับองค์ความรู้การพัฒนาศักยภาพเพื่อเตรียมเข้าสู่ยุค ๔.๐</p>

๘	ผลผลิต/ผลลัพธ์	<p>ผลลัพธ์ :</p> <ol style="list-style-type: none"> แก้ปัญหาเรื่องอะไร(ระบุ) ราคาสินค้าผลไม้ตกต่ำ ลดของเสียจากการผลิตและการแปรรูปผลไม้ ผู้ได้รับประโยชน์ เป็นใคร เกษตรกร ผู้ประกอบการกลุ่มผลไม้ ชุมชน จำนวน ๒๕ ราย ระบุพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ จันทบุรี ตรารัต นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว จำนวน ๒๕ ราย ประมาณการผลที่เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม ประชากรในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผลไม้ท้องถิ่น การเพิ่มโอกาสด้านการท่องเที่ยวและบริการจำนวน ๒๕ ราย
๙	ความสอดคล้องกับแผนระดับต่าง ๆ และนโยบายที่สำคัญ	<p>ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท ประเด็น</p> <p>การพัฒนาจังหวัด ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยุทธศาสตร์ชาติ ข้อที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน - แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ - แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ข้อที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน - นโยบายของรัฐบาล ข้อที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย - แผนพัฒนาจังหวัดตรารัต พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ ซึ่งสอดคล้อง การเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจการค้า การบริการการท่องเที่ยว ด้วยนวัตกรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง
๑๐	ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕
๑๑	กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ (High value Products form Local Fruit) เช่น ทูเรียน ลองกอง สับปะรด เงาะ มังคุด สละ กระท้อน ลำไย ระกำ เป็นต้น และการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ และแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ให้กับเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถจำหน่ายสู่เชิงพาณิชย์ <ul style="list-style-type: none"> - จัดจ้างผู้รับจ้างเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ (High value Products form Local Fruit) เช่น ทูเรียน ลองกอง สับปะรด เงาะ มังคุด สละ กระท้อน ลำไย ระกำ เป็นต้น และการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ และแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ให้กับเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถจำหน่ายสู่เชิงพาณิชย์

	<ul style="list-style-type: none"> - สํารวจความพร้ํอมวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจบริการ ที่มีศักยภาพการผลิตและจำหน่าย โดยผู้รับจ้างกับผู้ประกอบการ - ดำเนินการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ (High value Products form Local Fruit) เช่น ทูเรียน ลองกอง สับปะรด เงาะ มังคุด สละ กระท้อน ลำไย ระกำ เป็นต้น และบรรจุภัณฑ์ โดยผู้รับจ้างกับผู้ประกอบการที่ได้รับคัดเลือก - ส่งมอบต้นแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านการพัฒนาพร้อมไฟล์แบบฉลากและบรรจุภัณฑ์ <p>๒. ปรับปรุง พัฒนา หรือต่อยอด สถานที่ผลิตหรือบริการ ให้กับ วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจบริการ ให้ได้การรับรองมาตรฐานสากล หรือเตรียมพร้อมขอรับรองมาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดจ้างผู้รับจ้างเพื่อกําหนดแนวทางการปรับปรุง พัฒนา หรือต่อยอดสถานที่ผลิตหรือบริการ ให้กับ วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจบริการ ให้ได้การรับรองมาตรฐานสากลหรือเตรียมพร้อมขอรับรองมาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค - ดำเนินการปรับปรุง พัฒนา หรือต่อยอด สถานที่ผลิตหรือบริการ ให้กับ วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจบริการ ให้ได้การรับรองมาตรฐานสากลหรือเตรียมพร้อมขอรับรองมาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยผู้รับจ้างกับผู้ประกอบการที่ได้รับคัดเลือก <p>๓. ผลักดันผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ที่ผ่านการพัฒนา เข้าสู่ภาคการค้า ผ่านช่องทางการตลาดออนไลน์ (Digital marketing)</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดจ้างผู้รับจ้างเพื่อดำเนินการพัฒนาช่องทางการตลาดออนไลน์ (Digital marketing) ผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ที่ผ่านการพัฒนา - ดำเนินการพัฒนาช่องทางการตลาดออนไลน์ (Digital marketing) ผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ที่ผ่านการพัฒนาเข้าสู่ภาคการค้า <p>๔. พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการผลิต การตลาด การบริหารจัดการผลไม้ ให้เข้าสู่ยุค ๔.๐</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำหลักสูตรเพื่อจัดอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ ให้กับเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs ธุรกิจบริการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง - จัดจ้างผู้รับจ้างเพื่อดำเนินการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการผลิต การตลาด การบริหารจัดการพืชถิ่น ให้เข้าสู่ยุค ๔.๐ - ดำเนินการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการผลิต การตลาด การบริหารจัดการผลไม้ ให้เข้าสู่ยุค ๔.๐ - ประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมพัฒนาศักยภาพ <p>๕. เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากผลไม้ที่ผ่านการพัฒนา เพื่อเข้าสู่ภาคการค้าผ่านการจัดกิจกรรม Business matching</p>
--	---

		<ul style="list-style-type: none"> - จัดจ้างผู้รับจ้างเพื่อดำเนินการเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากจากผลไม้ที่ผ่านการพัฒนา เพื่อเข้าสู่ภาคการค้า ผ่านการจัดกิจกรรม Business matching - ดำเนินการเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มจากจากผลไม้ที่ผ่านการพัฒนา เพื่อเข้าสู่ภาคการค้า ผ่านการจัดกิจกรรม Business matching
๑๒	หน่วยงานดำเนินการ	<p>หน่วยดำเนินการ :</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : อุตสาหกรรมจังหวัดตราด</p> <p>สถานที่ติดต่อ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตราด ๓๒๒/๑๐ ม.๕</p> <p>ต.หนองเสม็ด อ.เมืองตราด จ.ตราด</p> <p>หมายเลขโทรศัพท์ : ๐๖-๑๔๑๓-๔๓๕๓</p>
๑๓	วิธีบริหารจัดการหรือการบำรุงรักษาดูแลโครงการแล้วเสร็จ	ไม่มีทรัพย์สิน

ที่	หัวข้อ	รายละเอียด
๑	ชื่อโครงการ	Green Industry Fair Prachinburi ๒๐๒๒
๒	ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศ โดยสร้าง อุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศ ที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ซึ่งจังหวัดปราจีนบุรี เป็นพื้นที่ผสมผสานระหว่างเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ ภาคอุตสาหกรรมเป็นแหล่งผลิตสินค้าที่มีชื่อเสียง หลากหลายผลิตภัณฑ์ ซึ่ง จำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรม การจัดแสดงสินค้าและ จำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม ในจังหวัดปราจีนบุรี เพื่อแสดงศักยภาพและขีด ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ทางการผลิตของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดปราจีนบุรี
๓	วัตถุประสงค์ของ โครงการ	๑. เพื่อสร้าง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการทั้งในภาคอุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมอุปโภคและบริโภค อุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีโอกาสในการแสดง และจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม ๒. เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจก่อให้เกิดการกระจายรายได้ สร้างรายได้เข้าสู่ ประเทศ โดยเฉพาะรายได้ต่อผู้ประกอบการในระดับท้องถิ่นและประชาชน ทั่วไปในจังหวัดปราจีนบุรี ๓. เพื่อสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีให้กับจังหวัดปราจีนบุรี ฐานะเป็น เมืองอุตสาหกรรมสีเขียวและเมืองท่องเที่ยวเชิงสมุนไพร ๔. เพื่อแสดงศักยภาพและขีดความสามารถในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ทางด้านการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ในจังหวัด ปราจีนบุรี
๔	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. มีจำนวนผู้ร่วมออกร้านแสดงสินค้าในงานและจัดแสดงสินค้า ๒๐๐ บูธ ๒. มีผู้เข้าร่วมชมงานไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน
๕	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผลผลิต (ระบุผลผลิต) ☐ ๑. การพัฒนาด้านสังคม ☐ ๒. การบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ☒ ๓. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การค้าและการลงทุน ☒ ๔. การพัฒนาด้านเกษตร ☒ ๕. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและบริการ ☐ ๖. การรักษาความมั่นคงและความสงบ <u>ผลลัพธ์</u> มียอดจำหน่ายสินค้าไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านบาท
๖	ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	ระบุความเชื่อมโยงของโครงการกับ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

		<p>๒) นโยบายของรัฐบาล ข้อที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย</p> <p>๓) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p> <p>๔) วิสัยทัศน์ประเทศไทย ปี ๒๐๑๕-๒๐๒๐</p> <p>๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ ข้อที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>๖) อื่น ๆ ฯลฯ พร้อมทั้งระบุความพร้อมของโครงการ : ดำเนินการได้ทันที</p>
๗	ระยะเวลา	๑ ปีงบประมาณ เริ่มต้น เดือนตุลาคม ๒๕๖๔ - เดือนกันยายน ๒๕๖๕
๘	กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	จัดแสดงสินค้าและจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของจังหวัดปราจีนบุรี เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และเพื่อประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงอัตลักษณ์และสินค้าอุตสาหกรรม ของจังหวัดปราจีนบุรี
	กิจกรรมย่อยที่ ๑	จัดตั้งคณะทำงาน รับผิดชอบการดำเนินงาน จำนวน ๕,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมย่อยที่ ๒	ประสานด้านการจัดสถานที่งาน และหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สถาบันอาหาร สถาบันสิ่งทอ สถาบันการศึกษา สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย กลุ่ม Cluster ต่าง ๆ นิคมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว สมาคมอุตสาหกรรม ฯลฯ จำนวน ๑,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมย่อยที่ ๓	ประชาสัมพันธ์แกลงข่าวและแกลงข่าวการจัดงานโครงการฯ จำนวน ๔๙๓,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมย่อยที่ ๔	จัดแสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม ของจังหวัดปราจีนบุรี เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และเพื่อประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงอัตลักษณ์และผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน ๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท
	กิจกรรมย่อยที่ ๕	ประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงาน จำนวน ๑,๐๐๐ บาท
๙	งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบล้านบาทถ้วน)
๑๐	หน่วยงานดำเนินการ	<p>หน่วยดำเนินการ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี</p> <p>สถานที่ติดต่อ : ๖๗ หมู่ ๓ ต.บางบริบูรณ์ อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี</p> <p>หมายเลขโทรศัพท์ : ๐ ๓๗๔๕ ๒๒๔๑</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่ Super food (สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ ๓)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้ให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ มีเสถียรภาพมั่นคง โดยการนำฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์มาปรับใช้เพื่อการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ มุ่งสร้างความเข้มแข็งจากภายในเชื่อมโยงเศรษฐกิจสู่โลกและมุ่งสู่ประเทศรายได้สูงจากการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม</p> <p>๒. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วยจังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี นครนายก สระแก้ว และตราด เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบและอาหารที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ มีศักยภาพด้านอุตสาหกรรมและธุรกิจแปรรูปอาหาร เนื่องจากมีความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตรทั้งพืชสวน พืชไร่ พืชสมุนไพร โดยเฉพาะในจังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี เป็นแหล่งผลิตไม้ผลที่สำคัญ โดยเฉพาะทุเรียนและมังคุด ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญและสร้างรายได้ต่อปีมูลค่ามหาศาลต่อภาพรวมของเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก และยังเป็นพื้นที่ที่ได้รับความสนใจให้เป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และจากมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) สัญจรนอกสถานที่ ระหว่างวันที่ ๕-๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ จันทบุรี -ตราด ที่เห็นชอบหลักการจัดตั้งระเบียงผลไม้ภาคตะวันออก (EFC) และแผนการส่งเสริมให้จ.จันทบุรี เป็นมหานครผลไม้ของโลก โดยมีเป้าหมายยกระดับภาคตะวันออกให้เป็นมหานครผลไม้ของโลก</p> <p>๓. จังหวัดจันทบุรี โดยคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจจังหวัดจันทบุรี ได้มีคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน Eastern Thailand Food Valley ตามมาตรการรองรับผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดจันทบุรี เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของจังหวัดจันทบุรี โดยส่งเสริมการนำนวัตกรรมและภูมิปัญญามาใช้ในกระบวนการผลิต สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเกษตรทั้งระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้เครือข่ายและต้นแบบ Food Valley สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปในภูมิภาคตะวันออก แต่ทั้งนี้ บางพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ยังมีข้อจำกัดเรื่องผังเมือง เช่น จังหวัดจันทบุรียังมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่รองรับอุตสาหกรรมแปรรูป ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการศึกษาศึกษาพื้นที่ที่เหมาะสมและมีศักยภาพในการรองรับผลผลิตทางการเกษตรเพื่อแก้ไขปัญหาผลไม้ล้นตลาด</p> <p>จากความสำคัญและข้อจำกัดข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership : PPP) ในการใช้ประโยชน์ จากงานวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Science, Technology and</p>

	<p>Innovation – STI) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตในเชิงพาณิชย์ โดยการนำวัตถุดิบจากผลผลิตการเกษตรผ่านกระบวนการแปรรูปให้เป็นอาหารที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน อุดมด้วยคุณค่าทางโภชนาการ สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค เช่น อาหารเพื่อสุขภาพ อาหารชีวจิต อาหารสำหรับผู้สูงอายุและอาหารเป็นยา เป็นต้น จึงได้จัดทำ “โครงการยกระดับกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ Super fruit สู่อุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและต่อยอดผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ตลอดห่วงโซ่คุณค่าอาหาร (Value Food Chain) ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง ด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ โดยเฉพาะด้าน Agri-Tech และ Food-Tech เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการมีศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สำหรับทำโรงงานต้นแบบ เพื่อทดลองผลิตสินค้าที่คิดค้นขึ้นใหม่ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงก่อนลงทุนสำหรับ SMEs เนื่องจากส่วนประกอบบางอย่าง SMEs ไม่สามารถจ้าง OEM (Original Equipment Manufacturer) ผลิตได้ เพราะปริมาณไม่มากพอ และเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs ๓ ได้รับโอกาสในการผลิตผลิตภัณฑ์ต้นแบบ โดยให้นำผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาไปทดลองผลิต ณ โรงงานรับจ้างผลิต (OEM) หรือสถานที่ผลิตที่มีอุปกรณ์รองรับ เพื่อให้สามารถขยายผลในเชิงพาณิชย์ได้</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ (เน้นกลุ่มผลไม้เศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ทุเรียนและมังคุด) จำนวน ๑๕ ราย ให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ได้ด้วยตนเอง จำนวน ๑๕ ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ ๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ที่ผ่านการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ ไปผลิตผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ณ โรงงานรับจ้างผลิต (Original Equipment Manufacturer : OEM) หรือสถานที่ผลิตที่มีอุปกรณ์รองรับในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ได้ด้วยตนเอง ๓. เพื่อเพิ่มทักษะและองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ด้านเทคโนโลยีและการใช้นวัตกรรมลดความสูญเสียและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิต จากวัสดุการเกษตรที่ราคาตกต่ำหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วหรือเป็นวัสดุที่เหลือจากการผลิต ตามแนวทางการพัฒนาสร้างสรรค์ ด้วยวิธี ๔R (Reuse Reduce Recycle Reinvent) ภายใต้แนวคิด BCG Model ๔. เพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ให้มีข้อมูลบนเว็บไซต์ หรือแอปพลิเคชันที่ได้รับการยอมรับและเป็นมาตรฐานสู่สากลได้อย่างเหมาะสม

<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u></p> <p>๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ได้รับการพัฒนาด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ จำนวน ๑๕ ราย</p> <p>๒. ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์แปรรูปผลไม้ ที่ได้รับการพัฒนาหรือสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. วัสดุการเกษตรที่ราคาตกต่ำหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วหรือวัสดุที่เหลือจากการผลิต ได้รับการพัฒนาให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ด้วยวิธี ๔R (Reuse Reduce Recycle Reinvent) ภายใต้แนวคิด BCG Model จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๔. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ จำนวน ๑๕ ราย สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจโดยการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าในตลาดใหม่ ผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน</p> <p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน มีโอกาสขยายธุรกิจทำให้เกิดการลงทุนและการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ได้ สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น</p> <p>๓. เกิดต้นแบบในการพัฒนาสร้างสินค้าเกษตรมูลค่าสูงให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นในพื้นที่</p> <p>๔. สถาบันการศึกษาได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ ในการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์เพื่อนำไปสู่การสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่</p>								
<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ</p>	<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="619 1305 1268 1379">ตัวชี้วัด</th> <th data-bbox="1268 1305 1477 1379">เป้าหมาย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="619 1379 1268 1615">๑.จำนวนผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้</td> <td data-bbox="1268 1379 1477 1615">๑๕ ราย</td> </tr> <tr> <td data-bbox="619 1615 1268 1850">๒.จำนวนผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ที่ได้รับการผลิตจริง ณ โรงงานรับจ้างผลิต (OEM) หรือสถานที่ผลิตที่มีอุปกรณ์รองรับ ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ละไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ชิ้น</td> <td data-bbox="1268 1615 1477 1850">๑๕ ผลิตภัณฑ์</td> </tr> <tr> <td data-bbox="619 1850 1268 2051">๓.จำนวนผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จากวัสดุการเกษตรที่ราคาตกต่ำหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วหรือเป็นวัสดุที่เหลือจากการผลิต ที่ได้รับการพัฒนาให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ตามแนวทางการพัฒนาสร้างสรรค์ ด้วย</td> <td data-bbox="1268 1850 1477 2051">๓ ผลิตภัณฑ์</td> </tr> </tbody> </table>	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	๑.จำนวนผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้	๑๕ ราย	๒.จำนวนผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ที่ได้รับการผลิตจริง ณ โรงงานรับจ้างผลิต (OEM) หรือสถานที่ผลิตที่มีอุปกรณ์รองรับ ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ละไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ชิ้น	๑๕ ผลิตภัณฑ์	๓.จำนวนผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จากวัสดุการเกษตรที่ราคาตกต่ำหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วหรือเป็นวัสดุที่เหลือจากการผลิต ที่ได้รับการพัฒนาให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ตามแนวทางการพัฒนาสร้างสรรค์ ด้วย	๓ ผลิตภัณฑ์
ตัวชี้วัด	เป้าหมาย								
๑.จำนวนผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้	๑๕ ราย								
๒.จำนวนผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ที่ได้รับการผลิตจริง ณ โรงงานรับจ้างผลิต (OEM) หรือสถานที่ผลิตที่มีอุปกรณ์รองรับ ผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ละไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ชิ้น	๑๕ ผลิตภัณฑ์								
๓.จำนวนผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จากวัสดุการเกษตรที่ราคาตกต่ำหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วหรือเป็นวัสดุที่เหลือจากการผลิต ที่ได้รับการพัฒนาให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ตามแนวทางการพัฒนาสร้างสรรค์ ด้วย	๓ ผลิตภัณฑ์								

	<p>วิธี ๔R (Reuse Reduce Recycle Reinvent) ภายใต้แนวคิด BCG Model</p>	<p>๑๕ ราย</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p><u>แผนพัฒนาจังหวัดจันทบุรี</u> ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพการผลิต แปรรูป และเป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p><u>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒</u> ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตร (ผลไม้ ปศุสัตว์ และประมง สมุนไพรไทย) คุณภาพปลอดภัยอย่างครบวงจร</p>	
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ (จำนวน ๓๐๐ วัน)</p>	
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p><u>กิจกรรมที่ ๑ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้</u></p> <p>๑.๑ คัดเลือกผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปผลไม้ จำนวน ๑๕ ราย โดยเน้นกลุ่มพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดจันทบุรี ทุรูด และปราชินบุรี ได้แก่ ทุเรียนและมังคุด โดยผ่านกระบวนการคัดเลือกจากผู้ประกอบการที่เคยได้รับการพัฒนาจากกระทรวงอุตสาหกรรม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาแล้ว หรือตามที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี ทุรูด และปราชินบุรี เห็นว่ามีศักยภาพรวมถึงความตั้งใจมุ่งมั่นของผู้ประกอบการที่มีความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด</p> <p>๑.๒ การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ SMEs ๓ ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๕ ราย เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ด้านกระบวนการผลิต เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูงขึ้น จำนวน ๑๕ ผลิตภัณฑ์ (๑ ราย/๑ ผลิตภัณฑ์) โดยทีมผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า ๑๘ ชั่วโมง/ราย</p> <p>๑.๓ นำผู้ประกอบการ SMEs ๓ ที่เข้าร่วมโครงการ ทั้ง ๑๕ ราย ศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาแปรรูปผลไม้มาใช้ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนารูปร่าง อย่างน้อย ๑ ครั้ง</p> <p>๑.๔ จัดเวทีพบปะระหว่างสถาบันการศึกษากับผู้ประกอบการ โดยนำสถาบันการศึกษาที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทุเรียน และมังคุด มาพบปะผู้ประกอบการ เพื่อการศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับผลผลิตที่ได้ เพื่อต่อยอดและพัฒนาผลผลิตให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการหาแนวทางสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่โดยอาศัยนวัตกรรมต่อยอดจากผลผลิตทางการเกษตรที่มี เพื่อการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ อย่างน้อย ๑ ครั้ง</p>	

กิจกรรมที่ ๒ โรงงานต้นแบบสำหรับการผลิต เพื่อขยายผลในเชิงพาณิชย์

๒.๑ เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs ๓ ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๕ ราย ได้ทดลองผลิตจริง เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ทางการตลาด โดยนำผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาในกิจกรรมที่ ๑ ไปทดลองผลิตจริง ณ โรงงานรับจ้างผลิต (OEM) หรือสถานที่ผลิตที่มีอุปกรณ์รองรับ จำนวน ๑๕ ผลิตภัณฑ์ ๓ ละ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ชิ้น

๒.๒ ทดสอบตลาดโดยนำผู้ประกอบการ SMEs ๓ เข้าร่วมงานแสดงสินค้าในงานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโอกาสทางธุรกิจภายในประเทศ เพื่อสร้างเครือข่าย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เปิดแนวคิดมุมมองในการพัฒนาธุรกิจ (Business Matching) อย่างน้อย ๑ ครั้ง

กิจกรรมที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนากิจการผลิตสินค้าเกษตรแบบครบวงจร

ด้วยวิธี ๔R ภายใต้แนวคิด BCG Model

๓.๑ เพิ่มทักษะและองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ๓ ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๕ ราย ด้านการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อลดการสูญเสียและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิต จากวัสดุการเกษตรที่ราคาตกต่ำ หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หรือเป็นวัสดุที่เหลือจากการผลิต ตามแนวทางการพัฒนาสร้างสรรค์ ด้วยวิธี ๔R (Reuse Reduce Recycle Reinvent) ภายใต้แนวคิด BCG Model จำนวน ๑ วัน

๓.๒ นำผู้ประกอบการ SMEs ๓ ที่เข้าร่วมโครงการ ทั้ง ๑๕ ราย ศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการที่มีองค์ความรู้ด้านการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาใช้ เพื่อลดการสูญเสียและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิต ภายใต้แนวคิด BCG Model จำนวน ๑ วัน

๓.๓ การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการ SMEs ๓ ที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จากวัสดุการเกษตรที่ราคาตกต่ำหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วหรือเป็นวัสดุที่เหลือจากการผลิต ตามแนวทางการพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ นำไปรังสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ด้วยวิธี ๔R (Reuse Reduce Recycle Reinvent) จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ โดยแบ่งกลุ่ม ๓ กลุ่ม (๑ กลุ่ม/๑ ผลิตภัณฑ์) ผลิตภัณฑ์ละไม่น้อยกว่า ๑๐ ชิ้น โดยทีมผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เฉพาะด้าน ไม่น้อยกว่า ๑๘ ชั่วโมง/ราย

๓.๔ ถ่ายทอดองค์ความรู้การผลิตผลิตภัณฑ์ต้นแบบจากวัสดุการเกษตรที่ราคาตกต่ำหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วหรือเป็นวัสดุที่เหลือจากการผลิต ตามแนวทางการพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ด้วยวิธี ๔R เพื่อเผยแพร่ให้กับผู้ที่สนใจพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ คน จำนวน ๑ วัน

กิจกรรมที่ ๔ การพัฒนาศักยภาพการตลาดเชิงรุกให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน

๔.๑ วิเคราะห์ความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ๓ ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๕ ราย จำนวน ๓ ด้าน ดังนี้

๑) ด้านกระบวนการผลิต (Digital Processing) เช่น การจัดทำข้อมูลห่วงโซ่การผลิต ที่สามารถนำไปสู่การกำหนดต้นทุนการผลิต ราคาขายและจุดคุ้มทุนได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ เป็นต้น

	<p>๒) ด้านการบริหารจัดการ (Digital Management) เช่น การพัฒนาระบบบัญชี และการเงินที่สามารถตรวจสอบได้แบบ Real Time</p> <p>๓) ด้านการตลาด (Digital Marketing) ดังนี้</p> <p>(๑) การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEsฯ นำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ ดิจิทัลแพลตฟอร์มที่ได้รับความนิยม เช่น Lazada Shopee เพื่อขยายตลาดไปสู่ กลุ่มผู้บริโภคที่มีศักยภาพ</p> <p>(๒) สร้างช่องทางจำหน่ายสินค้าผ่านตลาดออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์ หรือ แอปพลิเคชัน จำนวน ๓ ภาษา (ไทย จีน อังกฤษ) เพื่อให้ครอบคลุมผู้ซื้อทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ</p> <p>๔.๒ ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๑๒ ชั่วโมง/ ราย เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและดิจิทัลในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนิน ธุรกิจ ตามที่ได้วินิจฉัยไว้ใน ข้อ ๔.๑ โดยให้เลือกดำเนินการ อย่างน้อย ๑ ด้าน จากด้านกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการ พร้อมกับดำเนินการด้าน การตลาดควบคู่ไปด้วย</p>
๙.งบประมาณ	๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านห้าแสนบาทถ้วน)
๑๐. พื้นที่ดำเนินการ	๓ จังหวัด ได้แก่ จันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี
๑๑. ผู้รับผิดชอบ	<p>อุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี</p> <p>อุตสาหกรรมจังหวัดตราด</p> <p>อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี</p>

หัวข้อ	รายละเอียด																																										
1. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ไร้พิษโลก (Eco Product)																																										
2. ชื่อแผนงาน	พัฒนาภาคการเกษตร																																										
3. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า																																										
4. หลักการและเหตุผล	<p>การสร้างความปลอดภัยเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามนโยบายประเทศไทย 4.0 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) และทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) โดยเฉพาะหมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งให้ความสำคัญกับแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>จังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี นครนายก และสระแก้ว เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงด้านการผลิตอาหารและเกษตรแปรรูป เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรทำสวนผลไม้ เช่น ทุเรียน มังคุด เงาะ ลองกอง เป็นต้น รวมถึงมีการทำประมงชายฝั่ง ประมงน้ำจืด จึงเป็นแหล่งวัตถุดิบที่มีหลากหลายชนิด และมีชื่อเสียง โดยเฉพาะผลไม้ที่มีเอกลักษณ์ รสชาติดี เป็นที่นิยมของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ประจำปี 2565 จำแนกตามจังหวัด ดังนี้</p> <p style="text-align: right;">หน่วย : ตัน</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <thead> <tr> <th>ที่</th> <th>จังหวัด</th> <th>ทุเรียน</th> <th>ลำไย</th> <th>มังคุด</th> <th>เงาะ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.</td> <td>ปราจีนบุรี</td> <td>3,137</td> <td>2,710</td> <td>596</td> <td>357</td> </tr> <tr> <td>2.</td> <td>นครนายก</td> <td>850</td> <td>55</td> <td>279</td> <td>89</td> </tr> <tr> <td>3.</td> <td>สระแก้ว</td> <td></td> <td>99,780</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>4.</td> <td>จันทบุรี</td> <td>496,760</td> <td>474,172</td> <td>155,838</td> <td>100,062</td> </tr> <tr> <td>5.</td> <td>ตราด</td> <td>86,336</td> <td>1,731</td> <td>46,052</td> <td>111,226</td> </tr> <tr> <td></td> <td>รวม</td> <td>586,233</td> <td>581,718</td> <td>202,486</td> <td>211,734</td> </tr> </tbody> </table> <p>ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สืบค้นข้อมูล ณ วันที่ 26 มิถุนายน 2566</p> <p>จากสถิติผลผลิตทางการเกษตรที่มีปริมาณสูง ส่งผลให้เกิดปัญหาวัสดุเหลือทิ้งจากเปลือกผลไม้เป็นจำนวนมาก เช่น ในปี 2565 ในพื้นที่ 5 จังหวัด มีปริมาณทุเรียน จำนวน 586,223 ตัน จะประกอบด้วยเปลือกทุเรียนประมาณ 70 % คือประมาณ 400,000 ตัน ปริมาณมังคุด 581,718 ตัน จะประกอบด้วย เปลือกมังคุดประมาณ 40% คือประมาณ 230,000 ตัน เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันจะนำ</p>	ที่	จังหวัด	ทุเรียน	ลำไย	มังคุด	เงาะ	1.	ปราจีนบุรี	3,137	2,710	596	357	2.	นครนายก	850	55	279	89	3.	สระแก้ว		99,780			4.	จันทบุรี	496,760	474,172	155,838	100,062	5.	ตราด	86,336	1,731	46,052	111,226		รวม	586,233	581,718	202,486	211,734
ที่	จังหวัด	ทุเรียน	ลำไย	มังคุด	เงาะ																																						
1.	ปราจีนบุรี	3,137	2,710	596	357																																						
2.	นครนายก	850	55	279	89																																						
3.	สระแก้ว		99,780																																								
4.	จันทบุรี	496,760	474,172	155,838	100,062																																						
5.	ตราด	86,336	1,731	46,052	111,226																																						
	รวม	586,233	581,718	202,486	211,734																																						

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>เปลือกผลไม้ดังกล่าว ไปทิ้ง กลบ หรือฝังในบริเวณสวนผลไม้ และพื้นที่ที่ทางหน่วยงานท้องถิ่นจัดไว้ให้ และในปีที่ผ่านมา ได้มีข้อร้องเรียนเรื่องกลิ่นจากการประกอบกิจการ ซึ่งเกิดจากเปลือกผลไม้ที่เหลือจากการแปรรูป กล่าวได้ว่าเปลือกผลไม้ที่เหลือจากการประกอบ การส่งผลกระทบต่อทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไปได้ ทั้งนี้ มีผลงานวิจัยหลากหลายหน่วยงาน ได้เล็งเห็นถึงปัญหา จึงคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ศึกษาความเป็นไปได้ในการนำเปลือกผลไม้ที่เหลือทิ้งมาแปรรูปเป็นต้นแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ แต่อาจจะยังไม่ได้รับการพัฒนาไปสู่สินค้าที่สามารถจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้ อีกทั้ง ยังขาดช่องทางการจำหน่ายให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคได้</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ร่วมมือกันจัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้รักษ์โลก (Eco Product) ภายใต้แนวคิดส่งเสริมธุรกิจ ดูแลสังคม รักษาสิ่งแวดล้อม และกระจายรายได้สู่ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เติบโต และมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มความเป็นธรรมทางสังคม สามารถลดความเสี่ยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิดส่งเสริมธุรกิจ ดูแลสังคม รักษาสิ่งแวดล้อม และกระจายรายได้สู่ชุมชน โดยกระตุ้นให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE) ทำงานร่วมกับชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการจำหน่ายโดยมุ่งเน้นผู้บริโภคนิสัย (Eco - Friendly)</p>
5. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>5.1 เพื่อสร้างความร่วมมือทางธุรกิจ (Business Matching) และเพิ่มองค์ความรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มให้เปลือกผลไม้อย่างครบวงจรตามแนวทาง BCG model ให้กับผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE)</p> <p>5.2 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูงเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์</p> <p>5.3 เพื่อส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ โดยมุ่งเน้นผู้บริโภคนิสัย (Eco - Friendly)</p>
6. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	

หัวข้อ	รายละเอียด																					
	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย																				
	1.จำนวนผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูงเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์	25 ผลิตภัณฑ์																				
	2.ร้อยละของผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าสูงขึ้นสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5																				
7. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดจันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี นครนายก และสระแก้ว																					
8. กิจกรรมหลัก	<p>กิจกรรมหลักที่ 1 เชื่อมโยงโรงงานอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE)</p> <p>กิจกรรมหลักที่ 2 พัฒนาผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูงเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์</p> <p>กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ โดยมุ่งเน้นผู้บริโภคสีเขียว (Eco - Friendly) และเผยแพร่โครงการ</p>																					
8.1 กิจกรรมหลักที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กิจกรรมหลักที่ 1 เชื่อมโยงโรงงานอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE)</p> <p>จัดกิจกรรมสร้างความร่วมมือทางธุรกิจ (Business Matching) และเพิ่มองค์ความรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มให้เปลือกผลไม้อย่างครบวงจร ตามแนวทาง BCG model ให้กับผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE) จำนวน 100 ราย (จังหวัดละ 20 ราย) จำนวน 2 วัน</p> <p><u>งบประมาณ</u></p> <p style="text-align: right;">หน่วย : บาท</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th>แหล่งงบประมาณ</th> <th>2568</th> <th>2569</th> <th>2570</th> <th>รวม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>กลุ่มจังหวัด</td> <td>430,000</td> <td>430,000</td> <td>430,000</td> <td>1,290,000</td> </tr> <tr> <td>ส่วนราชการ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>อปท.</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>		แหล่งงบประมาณ	2568	2569	2570	รวม	กลุ่มจังหวัด	430,000	430,000	430,000	1,290,000	ส่วนราชการ					อปท.				
แหล่งงบประมาณ	2568	2569	2570	รวม																		
กลุ่มจังหวัด	430,000	430,000	430,000	1,290,000																		
ส่วนราชการ																						
อปท.																						
8.2 กิจกรรมหลักที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กิจกรรมหลักที่ 2 พัฒนาผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูงเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์</p> <p>คัดเลือกผู้ประกอบการต้นแบบจากรายที่ผ่านการพัฒนาในกิจกรรมที่ 1 จำนวน 25 ราย เพื่อให้คำปรึกษาเชิงลึกและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูงจำนวน 25 ผลิตภัณฑ์ โดยผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาเชิงลึก ณ สถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมง/ราย</p> <p><u>งบประมาณ</u></p> <p style="text-align: right;">หน่วย : บาท</p>																					

หัวข้อ	รายละเอียด																							
	แหล่งงบประมาณ	2568	2569	2570	รวม																			
	กลุ่มจังหวัด	2,570,000	2,570,000	2,570,000	7,710,000																			
	ส่วนราชการ																							
	อปท.																							
8.2 กิจกรรมหลักที่ 3 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ โดยมุ่งเน้นผู้บริโภคสีเขียว (Eco - Friendly) และเผยแพร่โครงการ จัดกิจกรรมแสดงผลภัณฑ์ต้นแบบ (Demo Show) ในงานแสดงสินค้าที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ซื้อกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพ และเพื่อถ่ายทอดมุมมองความสำเร็จการพัฒนานวัตกรรมใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่น จำนวน 2 ครั้ง <u>งบประมาณ</u> <div style="text-align: right;">หน่วย : บาท</div> <table border="1" style="width: 100%; margin-top: 10px;"> <thead> <tr> <th>แหล่งงบประมาณ</th> <th>2568</th> <th>2569</th> <th>2570</th> <th>รวม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>กลุ่มจังหวัด</td> <td>1,500,000</td> <td>1,500,000</td> <td>1,500,000</td> <td>4,500,000</td> </tr> <tr> <td>ส่วนราชการ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>อปท.</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>				แหล่งงบประมาณ	2568	2569	2570	รวม	กลุ่มจังหวัด	1,500,000	1,500,000	1,500,000	4,500,000	ส่วนราชการ					อปท.				
แหล่งงบประมาณ	2568	2569	2570	รวม																				
กลุ่มจังหวัด	1,500,000	1,500,000	1,500,000	4,500,000																				
ส่วนราชการ																								
อปท.																								
9. หน่วยงานดำเนินงาน	- หน่วยรับผิดชอบหลัก : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี - หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตราด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครนายก และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระแก้ว																							
10. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (8 เดือน)																							
11. งบประมาณ	- งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการ รวมทั้งสิ้น 13,500,000 บาท - ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 : 4,500,000 บาท - ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 : 4,500,000 บาท - ปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 : 4,500,000 บาท - งบประมาณกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2																							
12. ผลผลิต (output)	12.1 ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE) จำนวน 100 ราย เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ (Business Matching) และมีองค์ความรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มให้เปลือกผลไม้อย่างครบวงจร ตามแนวทาง BCG model เพิ่มขึ้น 12.2 ผลิตภัณฑ์จากเปลือกผลไม้ ที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูงเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ จำนวน 25 ผลิตภัณฑ์ 12.3 งานแสดงผลภัณฑ์รักษ์โลกเพื่อสร้างความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ซื้อกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพ จำนวน 2 ครั้ง																							
13. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	13.1 ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise: SE) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเปลือกผลไม้ เพื่อสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้น																							

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>13.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจันทบุรี ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น</p> <p>13.3 เกิดต้นแบบในการพัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นในพื้นที่</p> <p>13.4 ลดปริมาณขยะจากเปลือกผลไม้ จากการจัดการ Zero Waste ตามแนวทาง BCG mode</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการยกระดับพืชสมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นสู่ Functional Food
2. ชื่อแผนงาน	พัฒนาสมุนไพร
3. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรอย่างมีคุณภาพ
4. หลักการและเหตุผล	<p>สืบเนื่องจากประเทศไทยต้องเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโลกในมิติต่าง ๆ (Megatrends) ไม่ว่าจะเป็นสังคม เศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี รวมถึงชีวิตการทำงานการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร โดยสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นทั่วโลก และเพิ่มขึ้นมากในประเทศชีกตะวันออกอย่างญี่ปุ่น จีน รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์แล้ว คือมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปถึง 20% กระทบแนวโน้มการใช้จ่ายใช้สอยที่เปลี่ยนไป เนื่องจากกำลังซื้อของผู้สูงอายุแตกต่างจากคนหนุ่มสาว ประเภทของสินค้าก็แตกต่าง อีกทั้งเทรนด์สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี และจากสถานการณ์การระบาดของโควิด 19 คนจึงให้ความสำคัญกับสุขภาพมากขึ้น ทั้งในเชิงป้องกัน ทั้งการรักษาความสะอาด อนามัยส่วนบุคคล แหล่งที่มาของของกินของใช้ที่ถูกต้อง มีมาตรฐานและตรวจสอบได้ นอกจากนี้ การรับประทานอาหารที่ดี จนถึงวิตามิน อาหารเสริมต่าง ๆ และสมุนไพรไทยหรือพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น เป็นสิ่งที่คนให้ความสำคัญมากขึ้น ทำให้เทรนด์สินค้าสุขภาพมาแรงขึ้นเรื่อย ๆ โดยพบว่าพืชสมุนไพรไทยหลากหลายชนิดที่มีสารสำคัญและคุณค่าทางโภชนาการที่ช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย ส่งผลดีต่อสุขภาพ เช่น กระจับปี่ ใบชะมวง ฟ้าทะลายโจน กระจับปี่ ใบมะกรูด มะขามป้อม ใบบัวบก เป็นต้น</p> <p>ในเดือนพฤษภาคม 2566 Euromonitor International รายงานมูลค่าค้าปลีกสินค้าสมุนไพรในตลาดโลก (Retail Value RSP) มูลค่ารวมมากกว่า 1.7 ล้านล้านบาท โดยประเทศไทยมีมูลค่าค้าปลีกสินค้าสมุนไพรสูงเป็นอันดับ 8 ของโลก รองจากจีน, สหรัฐอเมริกา, ญี่ปุ่น, เกาหลีใต้, เยอรมนี, อิตาลี และไต้หวัน) โดยอ้างอิงข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข เปิดเผยแพร่บริโคมผลิตภัณฑ์สมุนไพรในประเทศไทย ปี 2565 มีมูลค่าสูงถึง 52,104.3 ล้านบาท โดยเพิ่มขึ้นจาก ปี 2564 มูลค่าราว 48,108. ล้านบาท, ปี 2563 มูลค่าราว 45,997.9 ล้านบาท, ปี 2562 มูลค่าราว 53,396.2 ล้านบาท, ปี 2561 มูลค่าราว 49,071.9 ล้านบาท, ปี 2560 มูลค่าราว 44,176.3 ล้านบาท และ ปี 2559 มูลค่าราว 39,831.8 ล้านบาท</p> <p>และในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคตะวันออก ได้แก่ จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว เป็นพื้นที่ที่มีกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจำแนกตามประเภทกิจการ จำนวนทั้งสิ้น 98 ราย ดังนี้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด																																						
	<table border="1" data-bbox="695 208 1437 517"> <thead> <tr> <th rowspan="2">ที่</th> <th rowspan="2">จังหวัด</th> <th colspan="3">ประเภทกิจการ</th> </tr> <tr> <th>การผลิตพืช (ราย)</th> <th>การแปรรูปและผลิตภัณฑ์อาหาร (ราย)</th> <th>ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (ราย)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1.</td> <td>จันทบุรี</td> <td>10</td> <td>3</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>2.</td> <td>ตราด</td> <td>2</td> <td>4</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>3.</td> <td>นครนายก</td> <td>6</td> <td>4</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>4.</td> <td>ปราจีนบุรี</td> <td>25</td> <td>7</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>5.</td> <td>สระแก้ว</td> <td>25</td> <td>3</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td colspan="2">รวมทั้งสิ้น 98 ราย</td> <td>68</td> <td>21</td> <td>9</td> </tr> </tbody> </table> <p>ข้อมูลจากกรมส่งเสริมการเกษตร กองส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน สืบค้น ณ วันที่ 23 มิถุนายน 2566</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่ ภาคตะวันออก 2 (สอจ.จันทบุรี สอจ.ตราด สอจ.นครนายก สอจ.ปราจีนบุรี และ สอจ.สระแก้ว) จึงเห็นความสำคัญของโอกาส และศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชนที่มีการผลิตที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพร และพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นดังกล่าวข้างต้น จึงจัดทำโครงการเพื่อสนับสนุนบ่มเพาะผู้ประกอบการในพื้นที่ รวมถึงการต่อยอดงานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์ ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจ เกิดการขยายการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารทางเลือก และยกระดับผู้ประกอบการให้เข้าสู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูง (High Value) กระจายรายได้สู่ชุมชน มุ่งยกระดับอุตสาหกรรมที่อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน</p>	ที่	จังหวัด	ประเภทกิจการ			การผลิตพืช (ราย)	การแปรรูปและผลิตภัณฑ์อาหาร (ราย)	ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (ราย)	1.	จันทบุรี	10	3	3	2.	ตราด	2	4	1	3.	นครนายก	6	4	1	4.	ปราจีนบุรี	25	7	2	5.	สระแก้ว	25	3	2	รวมทั้งสิ้น 98 ราย		68	21	9
ที่	จังหวัด			ประเภทกิจการ																																			
		การผลิตพืช (ราย)	การแปรรูปและผลิตภัณฑ์อาหาร (ราย)	ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (ราย)																																			
1.	จันทบุรี	10	3	3																																			
2.	ตราด	2	4	1																																			
3.	นครนายก	6	4	1																																			
4.	ปราจีนบุรี	25	7	2																																			
5.	สระแก้ว	25	3	2																																			
รวมทั้งสิ้น 98 ราย		68	21	9																																			
5. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>5.1 เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ให้เข้าสู่อุตสาหกรรมอาหารฟังก์ชัน (Functional Food) จากสมุนไพรไทย และพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น เช่น กระวาน ใบชะมวง ฟ้าทะลายโจน กระชาย ใบมะกรูด มะขามป้อม ใบบัวบก รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสมุนไพรและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น</p> <p>5.2 เพื่อยกระดับผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์</p>																																						
6. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<table border="1" data-bbox="695 1626 1422 1966"> <thead> <tr> <th>ตัวชี้วัด</th> <th>เป้าหมาย</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1. จำนวนผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นต้นแบบที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา</td> <td>25 ผลิตภัณฑ์</td> </tr> <tr> <td>2. ร้อยละของผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น ที่ได้รับการพัฒนาให้มีมูลค่าสูงขึ้น</td> <td>ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5</td> </tr> </tbody> </table>	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	1. จำนวนผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นต้นแบบที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา	25 ผลิตภัณฑ์	2. ร้อยละของผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น ที่ได้รับการพัฒนาให้มีมูลค่าสูงขึ้น	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5																																
ตัวชี้วัด	เป้าหมาย																																						
1. จำนวนผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นต้นแบบที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา	25 ผลิตภัณฑ์																																						
2. ร้อยละของผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น ที่ได้รับการพัฒนาให้มีมูลค่าสูงขึ้น	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5																																						
7. พื้นที่เป้าหมาย	จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว																																						

หัวข้อ	รายละเอียด																				
<p>8. กิจกรรมหลัก</p>	<p><u>กิจกรรมหลักที่ 1</u> ถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ</p> <p><u>กิจกรรมหลักที่ 2</u> พัฒนาผู้ประกอบการ หรือวิสาหกิจชุมชนให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น</p> <p><u>กิจกรรมหลักที่ 3</u> การจัดสัมมนาสรุปผลการดำเนินงาน เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่พัฒนาให้เกิดการรับรู้และสร้างความมั่นใจ</p>																				
<p>8.1 กิจกรรมหลักที่ 1</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p><u>กิจกรรมหลักที่ 1</u> ถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ</p> <p>กิจกรรมย่อย 1.1 ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น</p> <p>กิจกรรมย่อย 1.2 ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ และขยายช่องทางการตลาดออนไลน์</p> <p><u>งบประมาณ</u></p> <p style="text-align: right;">หน่วย : บาท</p> <table border="1" data-bbox="691 913 1437 1084"> <tr> <td>แหล่งงบประมาณ</td> <td>2568</td> <td>2569</td> <td>2570</td> <td>รวม</td> </tr> <tr> <td>กลุ่มจังหวัด</td> <td>726,800</td> <td>726,800</td> <td>726,800</td> <td>2,180,400</td> </tr> <tr> <td>ส่วนราชการ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>อปท.</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>	แหล่งงบประมาณ	2568	2569	2570	รวม	กลุ่มจังหวัด	726,800	726,800	726,800	2,180,400	ส่วนราชการ					อปท.				
แหล่งงบประมาณ	2568	2569	2570	รวม																	
กลุ่มจังหวัด	726,800	726,800	726,800	2,180,400																	
ส่วนราชการ																					
อปท.																					
<p>8.2 กิจกรรมหลักที่ 2</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p><u>กิจกรรมหลักที่ 2</u> พัฒนาผู้ประกอบการ หรือวิสาหกิจชุมชนให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น</p> <p>ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเชิงลึกให้เข้าสู่อุตสาหกรรมอาหารฟังก์ชัน (Functional Food) จากสมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น เช่น กระวาน ใบชะมวง ฟ้าทะลายโจน กระชาย ใบมะกรูด มะขามป้อม ใบบัวบก รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสมุนไพรและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น (10 man-day) ให้คำปรึกษาเชิงลึกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นอย่างครบวงจร</p> <p><u>งบประมาณ</u></p> <p style="text-align: right;">หน่วย : บาท</p> <table border="1" data-bbox="691 1603 1437 1774"> <tr> <td>แหล่งงบประมาณ</td> <td>2568</td> <td>2569</td> <td>2570</td> <td>รวม</td> </tr> <tr> <td>กลุ่มจังหวัด</td> <td>2,575,000</td> <td>2,575,000</td> <td>2,575,000</td> <td>7,725,000</td> </tr> <tr> <td>ส่วนราชการ</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>อปท.</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>	แหล่งงบประมาณ	2568	2569	2570	รวม	กลุ่มจังหวัด	2,575,000	2,575,000	2,575,000	7,725,000	ส่วนราชการ					อปท.				
แหล่งงบประมาณ	2568	2569	2570	รวม																	
กลุ่มจังหวัด	2,575,000	2,575,000	2,575,000	7,725,000																	
ส่วนราชการ																					
อปท.																					
<p>8.2 กิจกรรมหลักที่ 3</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p><u>กิจกรรมหลักที่ 3</u> การจัดสัมมนาสรุปผลการดำเนินงาน เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่พัฒนาให้เกิดการรับรู้และสร้างความมั่นใจ</p> <p><u>งบประมาณ</u></p> <p style="text-align: right;">หน่วย : บาท</p>																				

หัวข้อ	รายละเอียด				
	แหล่ง งบประมาณ	2568	2569	2570	รวม
	กลุ่มจังหวัด	1,135,200	1,135,200	1,135,200	3,405,600
	ส่วนราชการ				
	อปท.				
9. หน่วยงานดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยรับผิดชอบหลัก : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจันทบุรี - หน่วยร่วมดำเนินงาน : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตราด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครนายก สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดปราจีนบุรี และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระแก้ว 				
10. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568				
11. งบประมาณ	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการ รวมทั้งสิ้น 13,311,000 บาท - ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 : 4,437,000 บาท - ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 : 4,437,000 บาท - ปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 : 4,437,000 บาท - งบประมาณกลุ่มจังหวัด 				
12. ผลผลิต (output)	<p>12.1 ผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและพืชอัตลักษณ์ท้องถิ่นต้นแบบ จำนวน 25 ผลิตภัณฑ์</p> <p>12.2 ผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ เกี่ยวกับ เทคโนโลยีการผลิต /การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดออนไลน์ 100 ราย</p>				
13. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>13.1 ผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลิตภัณฑ์ สร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้น</p> <p>13.2 ผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีความเข้มแข็งสามารถ แข่งขันในตลาดโลกได้</p> <p>13.3 เกิดต้นแบบในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพรและ พืชอัตลักษณ์ท้องถิ่น</p>				

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ รายปี พ.ศ.๒๕๖๘

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ ออก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ ปี ๒๕๖๘
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ ๔.๐ เพิ่มมูลค่า เศรษฐกิจอุตสาหกรรม ของไทย ให้เติบโตไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๖	ภาคอุตสาหกรรมมีผลิต ภาพปัจจัยการผลิตรวม เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕ ภายในปี ๒๕๖๖	เมืองแห่งคุณภาพชีวิต ศูนย์กลางท่องเที่ยว เชิงนิเวศ วิถีชุมชนและ วัฒนธรรม แหล่งผลไม้และเกษตร ปลอดภัย	ศูนย์กลางอุตสาหกรรม การผลิตวัตถุดิบ เทคโนโลยี และ นวัตกรรมของประเทศ ด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เพิ่มมูลค่า ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม แหล่ง ท่องเที่ยววิถีใหม่ SME เข้มแข็ง เติบโตอย่าง ยั่งยืน ฐานการผลิตและ จำหน่ายผลไม้ เกษตร สุขภาพสมุนไพร ประมง และปศุสัตว์เพื่อการ ส่งออก กระจายรายได้สู่ เศรษฐกิจฐานราก
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การเสริมสร้าง ศักยภาพของ ภาคอุตสาหกรรมให้ เติบโตและเข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณา การนโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาประสิทธิภาพ การผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้า เกษตร (ผลไม้ ปศุสัตว์ และประมง สมุนไพร ไทย) คุณภาพ ปลอดภัยอย่าง ครบวงจร	พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตร ให้ได้ มาตรฐานและมีคุณภาพ ด้วยนวัตกรรม

	แผนปฏิบัติการราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ อก.	แผนปฏิบัติการราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สปอ.	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออก ๒ ปี ๒๕๖๘
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัย สนับสนุน ให้เอื้อต่อการ ลงทุน และการพัฒนา อุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพ ของธุรกิจอุตสาหกรรม	เพิ่มขีดความสามารถ ด้านการค้าและการค้า ชายแดน เชื่อมโยง EEC และประเทศ เพื่อนบ้าน	สนับสนุน วิสาหกิจ ชุมชน พัฒนาภูมิปัญญา ท้องถิ่น ศูนย์การผลิต
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็น มิตรกับสังคมและ สิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตร กับสังคมและสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมและพัฒนาการ ท่องเที่ยวให้ได้ มาตรฐานเพื่อ สนับสนุนการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สุขภาพ และ วัฒนธรรม	การส่งเสริมและพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมให้เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อให้บริการ อย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อให้บริการ อย่างมีคุณภาพ	อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และปกป้องทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์ต่อการ พัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมอย่างยั่งยืน	ยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี

โทรศัพท์ : 0 37625 520 ต่อ 2 โทรสาร : 0 3745 2242

อีเมล : sarabun_prachinburi@industry.go.th

เว็บไซต์ : <http://www.industry.go.th/prachinburi/>

Facebook : <https://www.facebook.com/Industry.prachinburi/>